

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 260

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 7. septembris

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2013/C 260/01 Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* OV C 252, 31.8.2013. 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2013/C 260/02 Apvienotās lietas C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P: Tiesas (virspalāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija (C-584/10 P), Eiropas Savienības Padome (C-593/10 P), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (C-595/10 P)/Yassin Abdullah Kadi, Francijas Republika (Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pamattiesības — Tiesības uz aizstāvību — Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips — Samērīguma princips — Tiesības uz īpašumu — Pienākums norādīt pamatojumu) 2

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2013/C 260/03	Lieta C-201/11 P: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — <i>Union des associations européennes de football (UEFA)</i> /Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Apelācija — Televīzijas apraide — Direktīva 89/552/EEK — 3.a pants — Apvienotās Karalistes pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Eiropas futbola čempionāts — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Savienības tiesībām — Pamatojums — EKL 49. un 86. pants — Tiesības uz īpašumu) 3	3
2013/C 260/04	Lieta C-204/11 P: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — <i>Fédération internationale de football association (FIFA)</i> /Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Apelācija — Televīzijas apraide — Direktīva 89/552/EEK — 3.a pants — Beļģijas Karalistes noteiktie pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Savienības tiesībām — Pamatojums — EKL 43. un 49. pants — Īpašuma tiesības) 3	3
2013/C 260/05	Lieta C-205/11 P: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — <i>Fédération internationale de football association (FIFA)</i> /Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Apelācija — Televīzijas apraide — Direktīva 89/552/EEK — 3.a pants — Apvienotās Karalistes noteiktie pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Savienības tiesībām — Pamatojums — EKL 43., 49. un 86. pants — Īpašuma tiesības) 4	4
2013/C 260/06	Apvienotās lietas C-210/11 un C-211/11: Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>État belge/Medicom SPRL</i> (C-210/11), <i>Maison Patrice Alard SPRL</i> (C-211/11) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Ražošanas līdzekļi, kas pieder juridiskām personām un daļēji nodoti to vadītāju rīcībā pedējo minēto privātajām vajadzībām — Īres maksas naudā neesamība, bet samaksas natūrā ņemšana vērā ienākuma nodokļa aprēķinam) 4	4
2013/C 260/07	Lieta C-261/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 49. pants — EEZ līguma 31. pants — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti — Aktīvu pārvešana uz citu dalībvalsti — Nerealizētā kapitāla pieauguma tūlītēja aplikšana ar nodokli) 5	5
2013/C 260/08	Lieta C-313/11: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1829/2003 — Dzīvnieku barība — Ģenētiski modificēta barība — Ražošana, laišana tirgū vai izmantošana — Aizliegums valsts tiesību aktos, kas vēl nav stājies spēkā) 5	5
2013/C 260/09	Lieta C-414/11: Tiesas (virspalāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Polymeles Protodikeio Athinon</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH/DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon</i> (Kopējā tirdzniecības politika — LESD 207. pants — Intelektuālā īpašuma komerciālie aspekti — Līgums par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (TRIPs) — 27. pants — Patentējams saturs — 70. pants — Esošā satura aizsardzība) 6	6
2013/C 260/10	Lieta C-426/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Mark Alema-Herron u.c./Parkwood Leisure Ltd</i> (Uzņēmumu pāreja — Direktīva 2001/23/EK — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Kopīgums, kurš pārejas brīdī piemērojams cedentam un darba ņēmējam) 6	6

2013/C 260/11	Lieta C-499/11 P: Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — <i>The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Butadiēnkaučuka un emulsijas polimerizācijā iegūta butadiēnstirolkaučuka tirgus — Mērķa cenu noteikšana, klientu sadale, izmantojot līgumus par otras puses klientu nepiesaistīšanu, un apmaiņa ar komerciālu informāciju — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Komisijas rīcības brīvība — Reizināšanas koeficients preventīvas iedarbības nodrošināšanai — Vienlīdzīga attieksme)	7
2013/C 260/12	Lieta C-501/11 P: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — <i>Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH</i> /Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome (Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Liftu un eskalatoru ierīkošanas un apkopes tirgus — Mātesuzņēmuma atbildība par tā meitasuzņēmuma izdarītiem aizlieguma noslēgt aizliegtas vienošanās pārkāpumiem — Holdinga sabiedrība — Uzņēmuma iekšējā atbilstības programma (“Atbilstības konkurences noteikumiem programma”) — Pamattiesības — Tiesiskas valsts principi naudas sodu noteikšanā — Varas dalīšana, tiesiskuma princips, atpakaļejoša spēka aizlieguma princips, tiesiskās palāvības aizsardzības princips un vainojamības princips — Regula (EK) Nr. 1/2003 — 23. panta 2. punkts — Spēkā esamība — Komisijas 1998. gada pamatnostādņu tiesiskums)	7
2013/C 260/13	Lieta C-515/11: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Deutsche Umwelthilfe eV/Bundesrepublik Deutschland</i> (Vides informācijas pieejamība sabiedrībai — Direktīva 2003/4/EK — Dalībvalstu pilnvaras izslēgt no šajā direktīvā paredzētā jēdziena “valsts iestāde” struktūras, kas pilda likumdevēja funkcijas — Ierobežojumi)	8
2013/C 260/14	Lieta C-520/11: Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Lēmums 2009/726/EK — Neizpilde — Piena un piena produktu imports — Izcelsme — Saimniecības, kurās pastāv sūkļveida encefalopātijas gadījumu risks — Valsts aizlieguma pasākumi)	8
2013/C 260/15	Apvienotās lietas C-523/11 un C-585/11: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Laurence Prinz/Region Hannover</i> (C-523/11) un <i>Philipp Seeberger/Studentenwerk Heidelberg</i> (C-585/11) (Eiropas Savienības pilsonība — LESD 20. un 21. pants — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties — Valsts pilsonim piešķirts atbalsts izglītībai, kas tiek sniegts saistībā ar studijām citā dalībvalstī — Pienākums uzturēties izcelsmes dalībvalstī vismaz trīs gadus pirms studiju sākšanas)	9
2013/C 260/16	Lieta C-621/11 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — <i>New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, agrāk New Yorker SHK Jeans GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Vallis K.-Vallis A. & Co. OE</i> (Apelācija — Kopienas vārdiskas preču zīmes “FISHBONE” reģistrācijas pieteikums — Iebildumu process — Agrāka valsts grafiska preču zīme “FISHBONE BEACHWEAR” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Noteiktajā termiņā neiesniegto papildu pierādījumu ņemšana vērā — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 42. panta 2. un 3. punkts un 76. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 22. noteikuma 2. punkts)	9
2013/C 260/17	Lieta C-6/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>P Oy</i> (Valsts atbalsts — LESD 107. un 108. pants — “Selektivitātes” nosacījums — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 1. panta b) punkta i) apakšpunkts — Pastāvošs atbalsts — Tiesiskais regulējums par sabiedrību ienākuma nodokli — Ciesto zaudējumu atskaitīšanas iespēja — Atskaitīšanas neiespējamība īpašnieka maiņas gadījumā — Atkāpju piešķiršana — Nodokļu iestāžu rīcības brīvība)	10

2013/C 260/18	Lieta C-26/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Gerechthof te Leeuwarden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand/Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen</i> (Pievienotās vērtības nodoklis — Sestā direktīva 77/388/EEK — 17. pants un 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts — Atbrīvojumi no nodokļa — Priekšnodokļa atskaitīšana — Pensiju fondi — Jēdziens “kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšana”) 10	10
2013/C 260/19	Lieta C-78/12: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “ <i>Evita-K</i> ” EOOD/Direktor na Direktsia “ <i>Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto</i> ” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktīva 2006/112/EK — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Preču piegāde — Jēdziens — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Atteikums — Ar nodokli apliekama darījuma faktiskā veikšana — Regula (EK) Nr. 1760/2000 — Lielopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma — Krotālijas) 11	11
2013/C 260/20	Lieta C-99/12: Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Tribunal de première instance de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Eurofit SA/Bureau d'intervention et de restitution belge</i> (BIRB) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Regula (EEK) Nr. 3665/87 — Eksporta kompensācijas — Eksportam paredzētas preces novirzīšana — Eksportētāja atmaksāšanas pienākums — Kompetento iestāžu neīstenota paziņošana par darījumu partnera, kurš tiek turēts aizdomās par krāpšanu, uzticamību — Nepārvaramas varas gadījums — Neesamība) 12	12
2013/C 260/21	Lieta C-124/12: Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Administrativen sad Plovdiv</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> (Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta a) punkts un 176. pants — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Izdevumi saistībā ar personālam paredzētu preču iegādi un pakalpojumu sniegšanu — Nodokļa maksātāja, kas izmanto tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, rīcībā nodots personāls, kuru nodarbina cits nodokļa maksātājs) 12	12
2013/C 260/22	Lieta C-136/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Consiglio Nazionale dei Geologi/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato un Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Consiglio Nazionale dei Geologi</i> (LESD 267. panta trešā daļa — Pēdējo instanču tiesu pienākuma lūgt prejudiciālu nolēmumu apmērs — LESD 101. pants — Profesionāls ētikas kodekss, kurā aizliegts piemērot profesijas cieņai neatbilstošus tarifus) ... 13	13
2013/C 260/23	Lieta C-147/12: Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Hovrätten för Nedre Norrland</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>ÓFAB, Östergötlands Fastigheter AB/Frank Koot, Evergreen Investments AB</i> (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Tiesa, kurai ir piekritība — Īpašā jurisdikcija “lietās, kas attiecas uz līgumiem” un “lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu”) 14	14
2013/C 260/24	Lieta C-211/12: Tiesas (devītā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Corte di Appello di Roma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Martini SpA/Ministero delle Attività Produttive</i> (Lauksaimniecība — Importa licenču sistēma — Regula (EK) Nr. 1291/2000 — 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts — Pieteikuma par licenču izsniegšanu laikā pieprasītā drošības nauda — Importa licence — Pierādījumu par to izmantošanu novēlota iesniegšana — Sankcija — Atsavināmās summas aprēķins — Regula (EK) Nr. 958/2003 — Tarifu kvotas) 14	14

2013/C 260/25	Apvienotās lietas C-228/12 līdz C-232/12 un C-254/12 līdz C-258/12: Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Vodafone Omnitel NV</i> (C-228/12, C-231/12 un C-258/12), <i>Fastweb SpA</i> (C-229/12 un C-232/12), <i>Wind Telecomunicazioni SpA</i> (C-230/12 un C-254/12), <i>Telecom Italia SpA</i> (C-255/12 un C-256/12), <i>Sky Italia srl</i> (C-257/12)/ <i>Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri</i> (C-228/12 līdz C-232/12, C-255/12 un C-256/12), <i>Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali</i> (C-229/12, C-232/12 un C-257/12), <i>Ministero dell'Economia e delle Finanze</i> (C-230/12) (Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 12. pants — Attiecīgās nozares uzņēmumiem uzlikti administratīvi maksājumi — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru elektronisko komunikāciju tīklu uzņēmumiem tiek uzlikts maksājums, kas paredzēts, lai segtu ar valsts pārvaldes iestāžu darbību saistītas izmaksas)	15
2013/C 260/26	Lieta C-234/12: Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Sky Italia Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni</i> (Televīzijas apraide — Direktīva 2010/13/ES — 4. panta 1. punkts un 23. panta 1. punkts — Reklāmas klipi — Valsts tiesiskais regulējums, kurā maksas televīzijas raidorganizācijām raidlaika maksimālā procentuālā daļa, kas var tikt izmantota reklāmai, ir paredzēta zemākā līmenī nekā bezmaksas televīzijas raidorganizācijām — Vienlīdzīga attieksme — Pakalpojumu sniegšanas brīvība)	16
2013/C 260/27	Lieta C-252/12: Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd/Asda Stores Ltd</i> (Preču zīmes — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts, 15. panta 1. punkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Atcelšanas pamati — “Patiesas izmantošanas” jēdziens — Preču zīme, kas ir izmantota kopā ar citu preču zīmi vai kā daļa no kombinētas preču zīmes — Krāsa vai krāsu kombinācija, kurā ir izmantota preču zīme — Reputācija)	16
2013/C 260/28	Lieta C-265/12: Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Hof van beroep te Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Citroën Belux NV/Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)</i> (LES 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Patērētāju tiesību aizsardzība — Saistīti piedāvājumi, kuri ietver vismaz vienu finanšu pakalpojumu — Aizliegums — Izņēmumi)	17
2013/C 260/29	Lieta C-299/12: Tiesas (devītā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s./Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát</i> (Patērētāju aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 2. panta 2. punkta 6. apakšpunkts — Jēdziens “samazināta slimības riska norāde” — 28. panta 2. punkts — Preču zīmju vai zīmolvārdu produkti — Pārejas pasākumi)	17
2013/C 260/30	Lieta C-315/12: Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (<i>Højesteret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Metro Cash & Carry Danmark ApS/Skatteministeriet</i> (Akcīzes nodoklis — Direktīva 92/12/EEK — 7.—9. pants — Direktīva 2008/118/EK — 32.—34. pants — Akcīzes preču pārvadāšana Kopienas iekšienē — Regula (EEK) Nr. 3649/92 — 1. un 4. pants — Vienkāršotais pavaddokuments — 1. eksemplārs — “Cash & carry” darbības — Preces, kas laistas apgrozībā vienā dalībvalstī un komerciāliem nolūkiem tiek glabātas citā dalībvalstī vai preces, ko savām vajadzībām iegādājušās un pārvadājušās privātpersonas — Stiprie alkoholiskie dzērieni — Piegādātāja pārbaudes pienākuma neesamība)	18

2013/C 260/31	Lieta C-412/12: Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Kipras Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/31/EK — Atkritumu apglabāšana poligonos — Apsaimniekošana, nepastāvēt poligona darbības uzlabošanas plānam — Pienākums apsaimniekot pēc slēgšanas) 19	19
2013/C 260/32	Atzinums 2/13: Eiropas Komisijas iesniegts pieteikums atzinuma saņemšanai saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu 19	19
2013/C 260/33	Lieta C-250/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 7. maijā iesniedza <i>Finanzgericht Baden-Württemberg</i> (Vācija) — <i>Birgit Wagener/Bundesagentur für Arbeit</i> — <i>Familienkasse Villingen-Schwenningen</i> 19	19
2013/C 260/34	Lieta C-259/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Elena Recinto-Pfingsten/Swiss International Air Lines AG</i> 20	20
2013/C 260/35	Lieta C-282/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. maijā iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) — <i>T-Mobile Austria GmbH/Telekom-Control-Kommission</i> 21	21
2013/C 260/36	Lieta C-297/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. maijā iesniedza <i>Finanzgericht München</i> (Vācija) — <i>Data I/O GmbH/Hauptzollamt München</i> 21	21
2013/C 260/37	Lieta C-310/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 6. jūnijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Novo Nordisk Pharma GmbH/Corinna Silber</i> 21	21
2013/C 260/38	Lieta C-319/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 11. jūnijā iesniedza <i>Thüringer Oberlandesgericht</i> (Vācija) — <i>Udo Rätzke/S+K Handels GmbH</i> 22	22
2013/C 260/39	Lieta C-324/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2013. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-360/11 <i>Fercal</i> — <i>Consultadoria e Serviços/ITSB</i> — <i>Parfums Rochas</i> ("Patrizia Rocha") 2013. gada 14. jūnijā iesniedza <i>Fercal</i> — <i>Consultadoria e Serviços, Lda</i> 22	22
2013/C 260/40	Lieta C-331/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. jūnijā iesniedza <i>Tribunalul Sibiu</i> (Rumānija) — <i>Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu</i> 23	23
2013/C 260/41	Lieta C-334/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. jūnijā iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i> 23	23
2013/C 260/42	Lieta C-335/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. jūnijā iesniedza <i>Scottish Land Court</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Robin John Feakins/The Scottish Ministers</i> 24	24
2013/C 260/43	Lieta C-336/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-671/11 <i>IPK International</i> — <i>World Tourism Marketing Consultants GmbH/Eiropas Komisija</i> 2013. gada 19. jūnijā iesniedza Eiropas Komisija 25	25
2013/C 260/44	Lieta C-341/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) — <i>Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)</i> 25	25

2013/C 260/45	Lieta C-343/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza <i>Tribunal do Trabalho de Leiria</i> (Portugāle) — <i>Modelo Continente Hipermarcados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho</i> — <i>Centro Local do Lis (ACT)</i> 26	26
2013/C 260/46	Lieta C-344/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza <i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Itālija) — <i>Cristiano Blanco/Agenzia delle Entrate</i> 26	26
2013/C 260/47	Lieta C-345/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza <i>Supreme Court</i> (Īrija) — <i>Karen Millen Fashions Ltd/Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd</i> 26	26
2013/C 260/48	Lieta C-351/13: Prasība, kas celta 2013. gada 25. jūnijā — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika 27	27
2013/C 260/49	Lieta C-355/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria</i> (Itālija) — <i>Umbra Packaging srl/Agenzia delle Entrate</i> — <i>Direzione Provinciale di Perugia</i> 27	27
2013/C 260/50	Lieta C-360/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> — <i>Public Relations Consultants Association Ltd/The Newspaper Licensing Agency Ltd u.c.</i> 28	28
2013/C 260/51	Lieta C-361/13: Prasība, kas celta 2013. gada 26. jūnijā — Eiropas Komisija/Slovākijas Republika ... 28	28
2013/C 260/52	Lieta C-362/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) — <i>Maurizio Fiamingo/Rete Ferroviaria Italiana SpA</i> 29	29
2013/C 260/53	Lieta C-363/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) — <i>Leonardo Zappalà/Rete Ferroviaria Italiana SpA</i> 29	29
2013/C 260/54	Lieta C-364/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. jūnijā iesniedza <i>High Court of Justice (Chancery Division)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>International Stem Cell Corporation/Comptroller General of Patents</i> 30	30
2013/C 260/55	Lieta C-366/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) — <i>Profit Investment SIM SpA</i> , likvidācijas procesā/ <i>Stefano Ossi un Commerzbank AG</i> 30	30
2013/C 260/56	Lieta C-367/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Itālija) — <i>Pier Paolo Fabretti/Agenzia delle Entrate</i> 30	30
2013/C 260/57	Lieta C-369/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch</i> (Nīderlande) — <i>Strafzaken/N.F. Gielen u.c.</i> 31	31
2013/C 260/58	Lieta C-378/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. jūlijā — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika 31	31

2013/C 260/59	Lieta C-379/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 19. aprīļa spriedumu lietā T-51/11 <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisija</i> 2013. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i>	32
2013/C 260/60	Lieta C-380/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 19. aprīļa spriedumu lietā T-52/11 <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisija</i> 2013. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i>	33
2013/C 260/61	Lieta C-381/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 19. aprīļa spriedumu lietā T-53/11 <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisija</i> 2013. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i>	33
2013/C 260/62	Lieta C-383/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 5. jūlijā iesniedza <i>Raad van State (Nīderlande)</i> — M. G., N. R./ <i>Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i>	34
2013/C 260/63	Lieta C-386/13: Prasība, kas celta 2013. gada 5. jūlijā — Eiropas Komisija/Kipras Republika	34
2013/C 260/64	Lieta C-391/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. maija spriedumu lietā T-294/11 <i>Griekijas Republika/Eiropas Komisija</i> 2013. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Griekijas Republika</i>	35
2013/C 260/65	Lieta C-392/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. jūlijā iesniedza <i>Juzgado de lo Social de Barcelona (Spānija)</i> — <i>Andrés Rabal Cañas/Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial</i>	36
2013/C 260/66	Lieta C-394/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika)</i> — <i>Ministerstvo práce a sociálních věcí/Mgr. K. B.</i>	36
2013/C 260/67	Lieta C-396/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. jūlijā iesniedza <i>Satakunnan käräjäoikeus (Somija)</i> — <i>Sähköalojen ammattiliitto ry/Elektrobudowa Spolka Akcyjna</i>	37
2013/C 260/68	Lieta C-405/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — Eiropas Komisija/Rumānija	38
2013/C 260/69	Lieta C-406/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — Eiropas Komisija/Rumānija	39
2013/C 260/70	Lieta C-411/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 14. maija spriedumu lietā T-249/11 <i>Sanco/ITSB — Marsalman (cāļa attēls)</i> 2013. gada 19. jūlijā iesniedza <i>Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)</i>	39
2013/C 260/71	Lieta C-429/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 29. maija spriedumu lietā T-384/10 <i>Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija</i> 2013. gada 26. jūlijā iesniedza <i>Spānijas Karaliste</i>	40

Vispārējā tiesa

2013/C 260/72	Lieta T-589/10: Vispārējās tiesas 2013. gada 4. jūlija rīkojums — <i>Just Music Fernsehbetriebs</i> /ITSB — <i>France Télécom</i> ("Jukebox") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas Kopienas preču zīmes atcelšanas pamati — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 41	41
2013/C 260/73	Lieta T-414/11: Vispārējās tiesas 2013. gada 8. jūlija rīkojums — <i>Nutrichem Diät + Pharma</i> /ITSB — <i>Gervais Danone</i> ("Active") (Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 41	41
2013/C 260/74	Lieta T-309/12 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 5. jūlija rīkojums — <i>Zweckverband Tierkörperbeseitigung</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Iemaksu veikšana publisko tiesību apvienībai — Valsts atbalsts — Atgūšanas pienākums — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamība) 42	42
2013/C 260/75	Lieta T-336/13 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 17. jūlija rīkojums — <i>Borghezio</i> /Parlaments (Pagaidu noregulējums — Eiropas Parlaments — Akts par deputāta izslēgšanu no viņa politiskās grupas — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Pamatprasības acīmredzama nepieņemamība — Pieteikuma nepieņemamība — Steidzamības neesamība) 42	42
2013/C 260/76	Lieta T-341/13: Prasība, kas celta 2013. gada 27. jūnijā — <i>Groupe Léa Nature</i> /ITSB — <i>Debonaire Trading</i> ("SO'BiO étic") 42	42
2013/C 260/77	Lieta T-344/13: Prasība, kas celta 2013. gada 28. jūnijā — <i>Out of the blue</i> /ITSB — <i>Dubois et al.</i> ("FUNNY BANDS") 43	43
2013/C 260/78	Lieta T-354/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūlijā — <i>Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks</i> /Komisija 43	43
2013/C 260/79	Lieta T-355/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūlijā — <i>easyJet Airline</i> /Komisija 44	44
2013/C 260/80	Lieta T-357/13: Prasība, kas celta 2013. gada 5. jūlijā — <i>European Space Imaging</i> /Komisija 44	44
2013/C 260/81	Lieta T-360/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. jūlijā — <i>VECCO u.c.</i> /Komisija 45	45
2013/C 260/82	Lieta T-361/13: Prasība, kas celta 2013. gada 9. jūlijā — <i>Menelaus</i> /ITSB — <i>Garcia Mahiques</i> ("VIGOR") 46	46
2013/C 260/83	Lieta T-364/13: Prasība, kas celta 2013. gada 12. jūlijā — <i>Mocek un Wenta</i> /ITSB — <i>Lacoste</i> ("KAJMAN") 46	46
2013/C 260/84	Lieta T-367/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. jūlijā — Polijas Republika/Eiropas Komisija 47	47
2013/C 260/85	Lieta T-368/13: Prasība, kas celta 2013. gada 16. jūlijā — <i>Boehringer Ingelheim International</i> /ITSB — <i>Lehning entreprise</i> ("ANGIPAX") 48	48

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2013/C 260/86	Lieta T-376/13: Prasība, kas celta 2013. gada 18. jūlijā — <i>Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB</i>	48
2013/C 260/87	Lieta T-377/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — <i>ultra air/ITSB — Donaldson Filtration Deutschland</i> ("ultra.air ultrafilter")	49
2013/C 260/88	Lieta T-378/13: Prasība, kas celta 2013. gada 23. jūlijā — <i>Apple and Pear Australia un Star Fruits Diffusion/ITSB — Carolus C.</i> ("English pink")	49
2013/C 260/89	Lieta T-379/13: Prasība, kas celta 2013. gada 22. jūlijā — <i>Innovation First/ITSB</i> ("NANO")	50
2013/C 260/90	Lieta T-384/13: Prasība, kas celta 2013. gada 26. jūlijā — <i>Intermark/ITSB — Coca-Cola</i> ("RIENERGY Cola")	50
2013/C 260/91	Lieta T-352/08: Vispārējās tiesas 2013. gada 12. jūlija rīkojums — <i>Pannon Hőerőmű/Komisija</i>	51
2013/C 260/92	Apvienotās lietas T-148/10 un T-149/10: Vispārējās tiesas 2013. gada 5. jūlija rīkojums — <i>SK Hynix/Komisija</i>	51

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2013/C 260/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 252, 31.8.2013.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 245, 24.8.2013.

OV C 233, 10.8.2013.

OV C 226, 3.8.2013.

OV C 215, 27.7.2013.

OV C 207, 20.7.2013.

OV C 189, 29.6.2013.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija (C-584/10 P), Eiropas Savienības Padome (C-593/10 P), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (C-595/10 P)/Yassin Abdullah Kadi, Francijas Republika

(Apvienotās lietas C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pamattiesības — Tiesības uz aizstāvību — Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips — Samērīguma princips — Tiesības uz īpašumu — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2013/C 260/02)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Eiropas Komisija (C-584/10 P) (pārstāvji — sākotnēji P. Hetsch un S. Boelaert, kā arī E. Paasivirta un M. Konstantinidis, vēlāk — L. Gussetti un S. Boelaert, kā arī E. Paasivirta un M. Konstantinidis), Eiropas Savienības Padome (C-593/10 P) (pārstāvji — M. Bishop, E. Finnegan un R. Szostak), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (C-595/10 P) (pārstāvji — sākotnēji E. Jenkinson, vēlāk — S. Behzadi-Spencer, pārstāves, kurām palīdz J. Wallace, QC, D. Beard, QC, un M. Wood, barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Yassin Abdullah Kadi (pārstāvji — D. Vaughan, QC, V. Lowe, QC, J. Crawford, SC, M. Lester un P. Eeckhout, barristers, G. Martin, solicitor, kā arī C. Murphy), Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, kā arī G. de Bergues, D. Colas, A. Adam un E. Ranaivoson)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas tiesvedībā (C-584/10 P un C-595/10 P) Eiropas Komisijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas

Apvienotās Karalistes prasījumu atbalstam: Bulgārijas Republika (pārstāvji — B. Zaimov un T. Ivanov, kā arī E. Petranova), Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz M. Fiorilli, avvocato dello Stato), Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji — C. Schiltz), Ungārija (pārstāvji — M. Fehér, kā arī K. Szíjjártó un K. Molnár), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Wissels un M. Bulterman), Slovākijas Republika (pārstāve — B. Ricziová), Somijas Republika (pārstāve — H. Leppo)

Personas, kas iestājušās lietā apelācijas tiesvedībā (C-593/10 P) Eiropas Savienības Padomes prasījumu atbalstam: Bulgārijas Republika (pārstāvji — B. Zaimov un T. Ivanov, kā arī E. Petranova), Čehijas Republika (pārstāvji — K. Najmanová, kā arī E. Ruffer, M. Smolek un D. Hadroušek), Dānijas Karaliste (pārstāvis — L. Volck Madsen), Īrija (pārstāvji — sākotnēji D. O'Hagan, vēlāk — E. Creedon, pārstāvji, kuriem palīdz N. Travers, BL, un P. Benson, solicitor), Spānijas Karaliste (pārstāvji — M. Muñoz Pérez un N. Díaz Abad), Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz M. Fiorilli, avvocato dello Stato), Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz), Ungārija (pārstāvji — M. Fehér, kā arī K. Szíjjártó un K. Molnár), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Wissels un M. Bulterman), Austrijas Republika (pārstāvis — C. Pesendorfer), Slovākijas Republika (pārstāve — B. Ricziová), Somijas Republika (pārstāve — H. Leppo)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā T-85/09 Kadi/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa apmierināja prasību daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 28. novembra Regulu (EK) Nr. 1190/2008, ar kuru 101. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu [b]in Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban (OV L 322, 25. lpp.), tiktāl, ciktāl prasītāja vārds ir iekļauts to personu, grupu un organizāciju sarakstā, kurām šīs tiesību normas ir piemērojamas

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzības noraidīt;

2) Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Īrija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Slovēnijas Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 72, 5.3.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Union des associations européennes de football (UEFA)/Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-201/11 P) (¹)

(Apelācija — Televīzijas apraide — Direktīva 89/552/EEK — 3.a pants — Apvienotās Karalistes pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Eiropas futbola čempionāts — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Savienības tiesībām — Pamatojums — EKL 49. un 86. pants — Tiesības uz īpašumu)

(2013/C 260/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Union des associations européennes de football (UEFA) (pārstāvji — B. Keane un T. McQuail, solicitors, pilnvarojumā D. Anderson, QC, un D. Piccinin, barrister)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un N. Yerrell, kā arī A. Dawes, kam palīdz M. Gray, barrister), Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — L. Seeboruth un J. Beeko, kam palīdz T. de la Mare, barrister)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-55/08 UEFA/Komisija, ar kuru noraidīta prasība atcelt Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmumu 2007/730/EK, ar kuru par saderīgiem ar Kopienas tiesībām atzīti Apvienotās Karalistes pasākumi, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 295, 12. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Union des associations européennes de football (UEFA) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 204, 9.7.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Fédération internationale de football association (FIFA)/Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-204/11 P) (¹)

(Apelācija — Televīzijas apraide — Direktīva 89/552/EEK — 3.a pants — Beļģijas Karalistes noteiktie pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Savienības tiesībām — Pamatojums — EKL 43. un 49. pants — Īpašuma tiesības)

(2013/C 260/04)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Fédération internationale de football association (FIFA) (pārstāvji — A. Barav un D. Raymond, avocats)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un N. Yerrell, kuriem palīdz M. Gray, barrister), Beļģijas Karaliste (pārstāvji — C. Pochet un M. J.-C. Halleux, pārstāvji, kuriem palīdz A. Joachimowicz un J. Stuyck, advocaten), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — S. Ossowski un J. Beeko, pārstāvji, kuriem palīdz T. de la Mare, QC)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-385/07 Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Komisija, ar kuru noraidīta prasība atcelt Komisijas 2007. gada 25. jūnija Lēmumu 2007/479/EK par to pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kurus Beļģijas Karaliste pieņēmusi saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 180, 24. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Fédération internationale de football association (FIFA) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 232, 6.8.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — *Fédération internationale de football association (FIFA)/Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste*

(Lieta C-205/11 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Televīzijas apraide — Direktīva 89/552/EEK — 3.a pants — Apvienotās Karalistes noteiktie pasākumi saistībā ar šīs dalībvalsts sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem — Pasaules kausa izcīņa futbolā — Lēmums atzīt pasākumus par saderīgiem ar Savienības tiesībām — Pamatojums — EKL 43., 49. un 86. pants — Īpašuma tiesības)

(2013/C 260/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fédération internationale de football association (FIFA)* (pārstāvji — A. Barav un D. Reymond, *avocats*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un N. Yerrell, pārstāvji, kuriem palīdz M. Gray, *barrister*), Beļģijas Karaliste (pārstāvji — C. Pochet, M. J.-C. Halleux, pārstāvis, kam palīdz A. Joachimowicz un J. Stuyck, *advocaten*), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — S. Ossowski un J. Beeko, pārstāvji, kam palīdz T. de la Mare, QC)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-68/08 *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Komisija*, ar kuru noraidīta prasība atcelt Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmumu 2007/730/EK par to pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kurus Apvienotā Karaliste pieņēmusi saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 295, 12. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Fédération internationale de football association (FIFA)* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 232, 6.8.2011.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (*Cour de cassation* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *État belge/Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)*

(Apvienotās lietas C-210/11 un C-211/11) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Ražošanas līdzekļi, kas pieder juridiskām personām un daļēji nodoti to vadītāju rīcībā pēdējo minēto privātajām vajadzībām — Īres maksas naudā neesamība, bet samaksas natūrā ņemšana vērā ienākuma nodokļa aprēķinam)

(2013/C 260/06)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *État belge*

Atbildētājas: *Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* (Beļģija) — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkta un 13. panta B daļas b) punkta interpretācija — Atbrīvojums no PVN — Pakalpojumu, kas saistīti ar nekustamu īpašumu, sniegšanas jēdziens — Nekustama īpašuma, kurš ir paredzēts uzņēmējdarbībai, daļas izmantošana vadītāju un viņu ģimenes privātajām vajadzībām, par ko netiek maksāta īres maksa naudā, bet kas ir samaksa natūrā — Izņēmums no tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz juridiskai personai piederoša nekustamā īpašuma daļas nodošanu šīs juridiskās personas vadītāja rīcībā privātajām vajadzībām, neparedzot pieprasīt no attiecīgajām personām kā atlīdzību par šīs ēkas

lietošanu īres maksu naudā, uzskatīt par ēkas izīrēšanu, kas atbilstoši nodokļa, šīs direktīvas izpratnē, un faktam, ka šāda nodošana rīcībā, ņemot vērā valsts tiesisko regulējumu attiecībā uz ienākuma nodokli, tiek uzskatīta par samaksu natūrā, kas izriet no tā, ka attiecīgās personas pilda savu statūtos vai darba līgumā noteikto uzdevumu, šajā ziņā nav nozīmes;

- 2) Sestās direktīvas 77/388, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/7, 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts un 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādās situācijās kā tās, uz kurām attiecas pamatlīnijas, apstāklim, ka pilnībā uzņēmējdarbībai paredzētas visas ēkas vai tās daļas nodošana šī uzņēmuma vadītāju, valdes locekļu vai sabiedrības biedru rīcībā ir vai nav tieši saistīta ar uzņēmējdarbības veikšanu, nav nozīmes, nosakot, vai uz šo nodošanu rīcībā attiecas otrajā no šīm tiesību normām paredzētais atbrīvojums no nodokļa.

(¹) OV C 211, 16.7.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste

(Lieta C-261/11) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 49. pants — EEZ līguma 31. pants — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti — Aktīvu pārvešana uz citu dalībvalsti — Nerealizētā kapitāla pieauguma tūlītēja aplikšana ar nodokli)

(2013/C 260/07)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un N. Fenger)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste (pārstāvji — C. Vang un V. Pasternak Jørgensen)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — K. Petersen un T. Henze), Spānijas Karaliste (pārstāvis — A. Rubio González), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Schillemans un C. Wissels, kā arī J. Langer), Portugāles Republika (pārstāvis — L. Inez Fernandes), Somijas Republika (pārstāvis — M. Pere), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — A. Falk un U. Persson)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — LESD 49. panta un EEZ līguma 31. panta pārkāpums — Noteikumi par nodokļiem, kuros ir paredzēta tūlītēja izceļošanas nodokļa uzlikšana uzņēmumiem,

kas pārved savus aktīvus uz citu dalībvalsti, bet nav paredzēta līdzvērtīga nodokļu uzlikšana aktīvu pārvešanai valsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) atzīt, ka pieņemot un atstājot spēkā 8. panta 4. punktu 2010. gada 7. decembra likumā par piemērošanu akciju sabiedrībām u.c. (lovbekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.), kurā ir paredzēta tūlītēja uzņēmuma ienākumu aplikšana ar nodokli un, daļēji, nodokļu režīmu, kura ietvaros ir paredzēta nerealizētā kapitāla pieauguma, kas saistīts ar aktīvu pārvešanu, ko veic Dānijā reģistrēts uzņēmums uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti vai uz trešo valsti, kura ir 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puse, tūlītēja aplikšana ar nodokli, Dānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 49. pantā un EEZ līguma 31. pantā paredzētos pienākumus;

- 2) Dānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

- 3) Vācijas Federatīvā Republika, Spānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Portugāles Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 238, 13.8.2011.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-313/11) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1829/2003 — Dzīvnieku barība — Ģenētiski modificēta barība — Ražošana, laišana tirgū vai izmantošana — Aizliegums valsts tiesību aktos, kas vēl nav stājies spēkā)

(2013/C 260/08)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Bianchi un A. Szmytkowska)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvis — M. Szpunar)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulas (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 1. lpp.) 16. panta 5. punkta, kā arī 19., 20. un 34. panta pārkāpums — Valsts tiesību akti, kas aizliedz ģenētiski modificētas dzīvnieku barības ražošanu, laišanu apgrozībā un izmantošanu dzīvnieku barošanā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 252, 27.8.2011.

Tiesas (virspalāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Polymeles Protodikeio Athinon (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH/DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Lieta C-414/11) (¹)

(Kopējā tirdzniecības politika — LESD 207. pants — Intelektuālā īpašuma komerciālie aspekti — Līgums par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (TRIPs) — 27. pants — Patentējams saturs — 70. pants — Esošā satura aizsardzība)

(2013/C 260/09)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Polymeles Protodikeio Athinon

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Atbildētāja: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Polymeles Protodikeio Athinon — Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu pievienotā Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (TRIPs) (OV L 336, 214. lpp.) 27. un 70. panta interpretācija — Kopienas tiesību piemērošanas jomu un dalībvalstu kompetencē ietilpstošo jomu nodalīšana — Patenti — Ķīmiskie un farmaceutiskie produkti

Rezolutīvā daļa:

- 1) Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām, kas ietverts I.C pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kurš 1994. gada 15. aprīlī

parakstīts Marakešā un apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē, 27. pants ietilpst kopējā tirdzniecības politikā;

- 2) Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda farmaceutiskā produkta kā zāļu aktīvā ķīmiskā viela izgudrojums, nepastāvot atkāpei saskaņā ar šī panta 2. vai 3. punktu, šī panta 1. punktā uzskaitītajos apstākļos ir patentējams;

- 3) patents, kas ir saņemts, pamatojoties uz izgudrojuma pieteikumu attiecībā gan uz farmaceutiskā produkta ražošanas paņēmieni, gan uz šo farmaceutisko produktu pašu par sevi, bet ir piešķirts tikai attiecībā uz šo ražošanas paņēmieni, Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām 27. un 70. pantā paredzēto noteikumu dēļ nav jāuzskata par tādu, kas kopš šā nolīguma stāšanās spēkā aptvertu šā farmaceutiskā produkta izgudrojumu.

(¹) OV C 298, 8.10.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mark Alemo-Herron u.c./Parkwood Leisure Ltd

(Lieta C-426/11) (¹)

(Uzņēmumu pāreja — Direktīva 2001/23/EK — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Koplīgums, kurš pārejas brīdī piemērojams cedentam un darba ņēmējam)

(2013/C 260/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelehai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Atbildētāja: Parkwood Leisure Ltd

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Supreme Court of the United Kingdom* — Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV 2001 L 82, 16. lpp.) 3. panta interpretācija, ņemot vērā Tiesas 2006. gada 9. marta spriedumu lietā C-499/04 *Werhof* — Cesionāra pienākumi attiecībā uz darba samaksas nosacījumu, kas izriet no koplīguma, kurš īpašumtiesību nodošanas brīdī ir piemērojams cedentam un darba ņēmējam, saglabāšanu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka attiecībā uz uzņēmuma pārejas gadījumu dalībvalsts paredz, ka cesionāram ir piemērojami noteikumi, ar kuriem tiek dinamiski izdarīta atsaucē uz koplīgumiem, par kuriem pārrunas tiek veiktas un kuri tiek pieņemti pēc [uzņēmuma] pārejas datuma, ja cesionāram nav iespējas piedalīties šādu pēc [uzņēmuma] pārejas noslēgtu koplīgumu saskaņošanas procesā.

(¹) OV C 311, 22.10.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — *The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH*/ Eiropas Komisija

(Lieta C-499/11 P) (¹)

(Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Butadiēnkaučuka un emulsijas polimerizācijā iegūta butadiēnstirolkaučuka tirgus — Mērķa cenu noteikšana, klientu sadale, izmantojot līgumus par otras puses klientu nepiesaistīšanu, un apmaiņa ar komerciālu informāciju — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Komisijas rīcības brīvība — Reizināšanas koeficients preventīvas iedarbības nodrošināšanai — Vienlīdzīga attieksme)

(2013/C 260/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH* un *Dow Europe GmbH* (pārstāvji — *D. Schroeder* un *T. Kuhn*, Rechtsanwälte, un *T. Graf*, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji — *M. Kellerbauer* un *V. Bottka*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-42/07 *Dow Chemical u.c./Komisija*, ar kuru Vispārējā tiesa ir daļēji noraidījusi prasību daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 29. novembra Lēmumu C(2006) 5700, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EK līguma 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/F/38.638 — Butadiēnkaučuks un emulsijas polimerizācijā iegūts butadiēnstirolkaučuks) attiecībā uz vienošanos par cenu mērķu noteikšanu, par klientu sadali, izmantojot līgumus par otras puses klientu nepiesaistīšanu, un par komerciālās informācijas apmaiņu, kā arī, pakārtoti, samazināt prasītājam uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH* un *Dow Europe GmbH* sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijai radušos tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 252, 27.8.2011.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — *Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH*/Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-501/11 P) (¹)

(Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Liftu un eskalatoru ierīkošanas un apkopes tirgus — Mātesuzņēmuma atbildība par tā meitasuzņēmuma izdarītiem aizlieguma noslēgt aizliegtas vienošanās pārkāpumiem — Holdinga sabiedrība — Uzņēmuma iekšējā atbilstības programma ("Atbilstības konkurences noteikumi programma") — Pamattiesības — Tiesiskās valsts principi naudas sodu noteikšanā — Varas dalīšana, tiesiskuma princips, atpakaļejoša spēka aizlieguma princips, tiesiskās palāvēības aizsardzības princips un vainojamības princips — Regula (EK) Nr. 1/2003 — 23. panta 2. punkts — Spēkā esamība — Komisijas 1998. gada pamatnostādņu tiesiskums)

(2013/C 260/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH* (pārstāvji — *R. Bechtold* un *W. Bosch*, Rechtsanwälte, *J. Schwarze*, Prozessbevollmächtigter)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija (pārstāvji *R. Sauer* un *C. Hödlmayr*, pārstāvji, kuriem palīdz *A. Böhlke*, Rechtsanwalt), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *F. Florindo Gijón* un *M. Simm*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-138/07 *Schindler Holding u.c./Komisija*, ar ko Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2007. gada 21. februāra Lēmumu C(2007) 512, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL 81. pantu] (Lieta COMP/E 1/38.823 – Lifti un eskalatori) attiecībā uz aizliegtu vienošanos liftu un eskalatoru ierīkošanas un uzturēšanas tirgū Beļģijā, Vācijā, Luksemburgā un Nīderlandē, par manipulāciju ar uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus publiskā iepirkuma procedūrā, par tirgu sadali, cenu noteikšanu, projektu un ar to saistīto līgumu piešķiršanu un informācijas apmaiņu, kā arī, pakārtoti, samazināt prasītājiem piemēroto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Schindler Holding Ltd*, *Schindler Management AG*, *Schindler SA*, *Schindler Sàrl*, *Schindler Liften BV* un *Schindler Deutschland Holding GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 347, 26.11.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums
(*Verwaltungsgericht Berlin* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Deutsche Umwelthilfe eV/Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-515/11) (¹)

(Vides informācijas pieejamība sabiedrībai — Direktīva 2003/4/EK — Dalībvalstu pilnvaras izslēgt no šajā direktīvā paredzētā jēdziena “valsts iestāde” struktūras, kas pilda likumdevēja funkcijas — Ierobežojumi)

(2013/C 260/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Deutsche Umwelthilfe eV*

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Berlin* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28.

janvāra Direktīvas 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 26. lpp.) 2. panta 2. punkta interpretācija — Valsts iestāžu pienākums sniegt to rīcībā esošo vides informāciju ikvienam informācijas pieprasītājam — Valsts tiesiskais regulējums, kas augstākās federālās iestādes atbrīvo no pienākuma sniegt informāciju, ciktāl tās piedalās likumdošanas procesā — Ierobežojumi dalībvalstu pilnvarās izslēgt no Direktīvā 2003/4/EK paredzētā jēdziena “publiska institūcija” struktūras, kas pilda likumdevēja funkcijas

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/2/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu 2. panta 2. punkta otrās daļas pirmais teikums ir interpretējams tādējādi, ka ar šo tiesību normu dalībvalstīm piešķirtā izvēles iespēja neuzskatīt par valsts iestādēm, kurām ir pienākums nodrošināt pieeju to rīcībā esošajai vides informācijai, “struktūras vai iestādes, kas realizē [...] likumdošanas varu”, nevar attiekties uz ministrijām, ja tās izstrādā un pieņem tiesību normas, kas ir par likumu zemākas hierarhijas normas.

(¹) OV C 32, 4.2.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-520/11) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Lēmums 2009/726/EK — Neizpilde — Piena un piena produktu imports — Izcelsme — Saimniecības, kurās pastāv sūkļveida encefalopātijas gadījumu risks — Valsts aizlieguma pasākumi)

(2013/C 260/14)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Jimeno Fernández un D. Bianchi)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un S. Menez, kā arī C. Candat un R. Loosli-Surrans)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — LES 4. panta 3. punkta un LESD 288. panta pārkāpums — Komisijas 2009. gada 24. septembra Lēmuma 2009/726/EK par pagaidu aizsardzības pasākumiem, ko veikusi Francija, lai neļautu tās teritorijā ievest pienu un piena produktus no saimniecībām, kurās apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums (OV L 258, 27. lpp.), neizpilde

Rezolutīvā daļa:

1) neizpildot Komisijas 2009. gada 24. septembra Lēmumu 2009/726/EK par pagaidu aizsardzības pasākumiem, ko veikusi Francija, lai neļautu tās teritorijā ievest pienu un piena produktus no saimniecībām, kurās apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, Francijas Republika nav izpildījusi LES 4. panta 3. punktā un LESD 288. pantā paredzētos pienākumus;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 362, 10.12.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (*Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Laurence Prinz/Region Hannover* (C-523/11) un *Philipp Seeberger/Studentenwerk Heidelberg* (C-585/11)

(Apvienotās lietas C-523/11 un C-585/11) (¹)

(Eiropas Savienības pilsonība — LESD 20. un 21. pants — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties — Valsts pilsonim piešķirts atbalsts izglītībai, kas tiek sniegts saistībā ar studijām citā dalībvalstī — Pienākums uzturēties izcelsmes dalībvalstī vismaz trīs gadus pirms studiju sākšanas)

(2013/C 260/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Laurence Prinz* (C-523/11), *Philipp Seeberger* (C-585/11)

Atbildētāji: *Region Hannover* (C-523/11), *Studentenwerk Heidelberg* (C-585/11)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Hannover* — LESD 20. un 21. panta interpretācija — Atbalsta izglītībai saņemšana ("Ausbildungsförderung") — Valsts tiesiskais regulējums, ar šī pabalstu saņemšanu ierobežo līdz vienam gadam pilsoņiem, kas studē ārvalstīs un kuri valsts teritorijā kopš savu studiju sākuma dzīvo mazāk kā trīs gadus

Rezolutīvā daļa:

LESD 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem neatbilst tādi dalībvalsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem atbalsta izglītībai piešķiršana saistībā ar studijām, kas ir ilgākas par vienu gadu un kas tiek īstenotas citā dalībvalstī, ir pakļauta vienīgi nosacījumam, kurš paredzēts Federālā likuma par individuālu atbalstu izglītībai [Bundesgesetz

über individuelle Förderung der Ausbildung — (Bundesausbildungsförderungsgesetz)], kas 2008. gada 1. janvārī ir grozīts ar divdesmit otro likumu, ar ko groza Federālo likumu par individuālu atbalstu izglītībai, 16. panta 3. punktā un saskaņā ar kuru pieteicējam vismaz trīs gadus pirms minēto studiju sākšanas pastāvīgajai dzīvesvietai minētā likuma nozīmē ir jābūt bijuši valsts teritorijā.

(¹) OV C 13, 14.1.2012.

OV C 49, 18.2.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG*, agrāk *New Yorker SHK Jeans GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Vallis K.-Vallis A. & Co. OE*

(Lieta C-621/11 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas vārdiskas preču zīmes "FISHBONE" reģistrācijas pieteikums — Iebildumu process — Agrāka valsts grafiska preču zīme "FISHBONE BEACHWEAR" — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Noteiktajā termiņā neiesniegto papildu pierādījumu ņemšana vērā — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 42. panta 2. un 3. punkts un 76. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 22. noteikuma 2. punkts)

(2013/C 260/16)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG*, agrāk *New Yorker SHK Jeans GmbH* (pārstāvis — *V. Spitz, Rechtsanwalt*)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *P. Geroulakos*), *Vallis K.-Vallis A. & Co. OE*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2011. gada 29. septembra spriedumu lietā T-415/09 *New Yorker SHK Jeans/ITSB*, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt tiesību aktu, ko cēlis vārdiskas preču zīmes "FISHBONE" reģistrācijas pieteikuma attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē, iesniedzējs par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 30. jūlija lēmumu R 1051/2008-1, ar kuru daļēji noraidīta apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu daļēji atteikt minētās preču zīmes reģistrāciju saistībā ar iebildumiem, ko iesniedzis valsts preču zīmes "FISHBONE BEACHWEAR" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē, kā arī komercdarbībā izmantota valsts apzīmējuma "Fishbone" īpašnieks — Iekšējā preču zīmes faktiskā izmantošana — Papildu pierādījumu ņemšana vērā

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 25, 28.1.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — P Oy

(Lieta C-6/12) (¹)

(Valsts atbalsts — LESD 107. un 108. pants — “Selektivitātes” nosacījums — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 1. panta b) punkta i) apakšpunkts — Pastāvošs atbalsts — Tiesiskais regulējums par sabiedrību ienākuma nodokli — Ciesto zaudējumu atskaitīšanas iespēja — Atskaitīšanas neiespējamība īpašnieka maiņas gadījumā — Atkāpju piešķiršana — Nodokļu iestāžu rīcības brīvība)

(2013/C 260/17)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībniece pamata procesā

P Oy

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Korkein hallinto-oikeus — LESD 107. panta 1. punkta interpretācija — Sabiedrību zaudējumu atskaitīšanas kārtība — Ienākuma nodokļa tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka taksācijas gadā reģistrēti zaudējumi var tikt pārnesti un tie var tikt atskaitīti no iespējamās peļņas, kas tiek reģistrēta nākamajos taksācijas gados — Zaudējumu atskaitīšanas nepieļaujamība kapitāla daļu īpašnieku maiņas gadījumā, kas notiek gadā, kurā tiek reģistrēti zaudējumi, vai pēc tā — Izņēmums no noteikuma, kas atskaitīšanu liedz pamatojošu iemeslu dēļ, kas ir saistīti ar attiecīgās sabiedrības darbības turpināšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) tāds nodokļu režīms, par kādu ir pamatlieta, var izpildīt selektivitātes nosacījumu kā jēdziena “valsts atbalsts” elementu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja tiktu konstatēts, ka atskaites punkta sistēmā, proti, “normālajā” sistēmā, ietilpst aizliegums atskaitīt zaudējumus, mainoties īpašniekam, 1992. gada 30. decembra Likuma Nr. 1535/1992 par ienākuma nodokli (Tuloverolaki) 122. panta pirmās daļas izpratnē, attiecībā pret kuru šī panta

trešajā daļā esošā atļaujas sistēma būtu izņēmums. Šādu režīmu var pamatot ar sistēmas, kurā tas ietilpst, raksturu vai vispārējo uzbūvi, jo šis pamatojums nepieļauj to, ka attiecībā uz atļauju atkāpties no aizlieguma atskaitīt zaudējumus kompetentajai valsts iestādei var būt rīcības brīvība, kas ļauj balstīt savus atļaujošos lēmumus uz šim nodokļu režīmam svešiem kritērijiem. Tomēr Tiesai nav pietiekami daudz informācijas, lai galīgi lemtu par šīm kvalifikācijām;

- 2) LESD 108. panta 3. punkts pieļauj, ka tādu nodokļu režīmu, kāds ir paredzēts Likuma Nr. 1535/1992 122. panta pirmajā un trešajā daļā, kuru gadījumos, kad tas būtu kvalificējams kā “valsts atbalsts”, tā “pastāvošā” atbalsta rakstura dēļ turpina piemērot dalībvalstī, kura ir izveidojusi šo nodokļu režīmu, neskarot LESD 108. panta 3. punktā paredzētās Eiropas Komisijas pilnvaras.

(¹) OV C 58, 25.2.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Gerechtshof te Leeuwarden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand/Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Lieta C-26/12) (¹)

(Pievienotās vērtības nodoklis — Sestā direktīva 77/388/EEK — 17. pants un 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts — Atbrīvojumi no nodokļa — Priekšnodokļa atskaitīšana — Pensiju fondi — Jēdziens “kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšana”)

(2013/C 260/18)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Leeuwarden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Atbildētājs: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gerechtshof te Leeuwarden — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 13. panta B daļas d) apakšpunkta 6. punkta un 17. panta un Padomes

2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 135. panta 1. punkta g) apakšpunkta, 168. un 169. panta interpretācija — Priekšnodokļa atskaitīšana — Nodokļa maksātājs, kas saskaņā valsts vecuma pensiju tiesību aktu normām ir nodibinājis pensiju fondu, lai saviem darbiniekiem, kas ir šī fonda dalībnieki, nodrošinātu tiesības uz pensiju — Priekšnodokļa atskaitīšana par pensiju fonda pārvaldīšanai sniegtiem pakalpojumiem

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļa maksātājs, kurš ir nodibinājis pensiju fondu, kas ir nodalīts gan juridiski, gan attiecībā uz nodokļu maksāšanu, kāds ir pamatlietā izskatāmais fonds, lai nodrošinātu savu esošo un bijušo darbinieku tiesības uz pensiju, var atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, ko tas ir samaksājis par pakalpojumiem, kas tam tika sniegti saistībā ar minētā fonda ieviešanu un pārvaldīšanu, ar nosacījumu, ka no izskatāmo apstākļu un darījumu kopuma izriet tieša un tūlītēja saikne.

(¹) OV C 98, 31.3.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (*Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “Evita-K” EOOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-78/12) (¹)

(Direktīva 2006/112/EK — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Preču piegāde — Jēdziens — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Atteikums — Ar nodokli apliekama darījuma faktiskā veikšana — Regula (EK) Nr. 1760/2000 — Liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma — Krotālijas)

(2013/C 260/19)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: “Evita-K” EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Administrativen sad Sofia-grad* — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 14. panta 1. punkta, 178. panta a) punkta, 185. panta 1. punkta, 226. panta 6. punkta un 242. panta interpretācija — Tiesības uz dzīvnieku iegādes ietvaros samaksāt priekšnodokļa atskaitīšanu — Pierādījums par veiktu preču piegādi — Pienākuma rēķinos norādīt identificējamu dzīvnieku krotālijas saskaņā ar ES veterināro tiesību aktu prasībām esamība vai neesamība — Pienākuma pierādīt piegādātāja īpašumtiesības esamība vai neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesību uz PVN atskaitīšanu ietvaros jēdziens “preču piegāde” šīs direktīvas izpratnē un pierādījums par šādas piegādes faktisku veikšanu nav saistīti ar formu, kādā īpašumtiesības uz attiecīgajām precēm ir iegūtas. Iesniedzējtiesai saskaņā ar valsts tiesību normām par rīkošanos ar pierādījumiem ir jāveic vispārējs visas pamatlietas informācijas un apstākļu izvērtējums, lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkoto preču piegāde tik tiešām ir notikusi un vai attiecīgajā gadījumā tiesības uz [nodokļa] atskaitīšanu var būt, pamatojoties uz šiem pēdējiem minētajiem darījumiem;
- 2) Direktīvas 2006/112 242. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nodokļa maksātājiem, kuri nav lauksaimniecības produktu ražotāji, nav noteikts pienākums savā grāmatvedības uzskaitē izcelt tās piegādes priekšmetu, ko tie veic, ja runa ir par lopiem, un pierādīt, ka tie ir tikuši kontrolēti saskaņā ar 41. starptautisko grāmatvedības standartu SGS “Lauksaimniecība”;
- 3) Direktīvas 2006/112 226. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nodokļa maksātājam, kurš veic tādu lopu piegādi, uz kuriem attiecas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, radītā identificēšanas un reģistrācijas sistēma, nav noteikts pienākums rēķinos par piegādi norādīt šo lopu krotālijas;
- 4) Direktīvas 2006/112 185. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to ir ļauts koriģēt PVN atskaitīšanu tikai tad, ja attiecīgajam nodokļa maksātājam jau iepriekš ir bijušas tiesības uz šī nodokļa atskaitīšanu tādos apstākļos, kādi paredzēti šīs direktīvas 168. panta a) punktā.

(¹) OV C 133, 5.5.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Tribunal de première instance de Bruxelles (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eurofit SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Lieta C-99/12) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Regula (EEK) Nr. 3665/87 — Eksporta kompensācijas — Eksportam paredzētas preces novirzīšana — Eksportētāja atmaksāšanas pienākums — Kompetento iestāžu neīstenota paziņošana par darījumu partnera, kurš tiek turēts aizdomās par krāpšanu, uzticamību — Nepārvaramas varas gadījums — Neesamība)

(2013/C 260/20)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eurofit SA

Atbildētājs: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal de première instance de Bruxelles — Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 351, 1. lpp.) noteikumu interpretācija — Eksportētāja pienākums atmaksāt saņemtās kompensācijas preču novirzīšanas gadījumā — Kompetentajām iestādēm pieprasītās informācijas nepaziņošanas vai kļūdainas informācijas sniegšanas eksportētājam kvalificēšana par nepārvaramas varas gadījumu iepriekš minētās regulas izpratnē

Rezolutīvā daļa:

Kompetento muitas iestāžu neīstenota informācijas sniegšana eksportētājam par pastāvošu tā darījumu partnera izdarītas krāpšanas risku nav nepārvaramas varas gadījums Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1994. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 2945/94, tiesību normu un tostarp šīs regulas 11. panta 1. punkta trešās daļas pirmā ievilkuma izpratnē. Lai arī šāda bezdarbība var tikt kvalificēta par izņēmuma gadījumu Regulas Nr. 3665/87, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2945/94, 11. panta 1. punkta trešās daļas otrā ievilkuma izpratnē, tās dēļ eksportētājs tomēr nevar tikt atbrīvots no tā pienākuma atmaksāt nepamatoti saņemtās kompensācijas; šis eksportētājs ir atbrīvots vienīgi no to sodu maksāšanas, kuri ir maksājami saskaņā ar šo pašu 11. pantu.

⁽¹⁾ OV C 138, 12.5.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Administrativen sad Plovdiv (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD/Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto" pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-124/12) ⁽¹⁾

(Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta a) punkts un 176. pants — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Izdevumi saistībā ar personālam paredzētu preču iegādi un pakalpojumu sniegšanu — Nodokļa maksātāja, kas izmanto tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, rīcībā nodots personāls, kuru nodarbina cits nodokļa maksātājs)

(2013/C 260/21)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Plovdiv

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītāja: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto" pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Administrativen sad Plovdiv — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 168. panta a) punkta un 176. panta interpretācija — Piemērošanas joma — Tiesību atskaitīt samaksāto priekšnodokli ierobežojums — Sabiedrība, kurai nav sava personāla, bet kura nomā darbiniekus uz pilnu laiku, pamatojoties uz līgumu par citā sabiedrībā nodarbināta personāla nodošanu rīcībā — Atteikums attiecībā uz tiesībām atskaitīt PVN par saņemtajiem transporta pakalpojumiem, iegādātajiem darba apģērbiem un darba aizsardzības līdzekļiem, kā arī par darbinieku komandējumu izdevumiem, jo attiecīgās preces un pakalpojumi bez atlīdzības tiek sniegti fiziskām personām, kuras strādā sabiedrības labā, kurām šī sabiedrība nav darba devējs

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punkts un 176. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību aktu, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājam, kam rodas izmaksas par šī nodokļa maksātāja labā nodarbinātu

personu transporta pakalpojumiem, darba apgārbu, darba aizsardzības līdzekļiem un komandējumiem, nav tiesību atskaitīt pievienotās vērtības nodokli attiecībā uz šīm izmaksām, jo tā rīcībā minētās personas nodod cits tiesību subjekts, un tāpēc šā tiesību akta izpratnē tās nevar tikt uzskatītas par nodokļa maksātāja darbiniekiem, pat ja var tikt uzskatīts, ka minētajām izmaksām ir tieša un tūlītēja saikne ar vispārējām izmaksām, kas saistītas ar minētā nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumu;

- 2) Direktīvas 2006/112 176. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj, ka dalībvalsts brīdī, kad pievienojas Eiropas Savienībai, attiecībā uz tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu ievieš ierobežojumu saskaņā ar valsts tiesību normu, kurā attiecībā uz tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu par precēm un pakalpojumiem, kuru piegāde vai sniegšana ir paredzēta bez atlīdzības, vai par darbībām, kas nav saistītas ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību, ir paredzēts izņēmums, kaut gan šāds izņēmums nebija paredzēts tiesību aktā, kas bija spēkā līdz minētās pievienošanās dienai.

Valsts tiesas pienākums ir interpretēt pamatlietā aplūkotos valsts noteikumus, ciktāl iespējams, saskaņā ar Savienības tiesībām. Gadījumā, ja šāda interpretācija izrādītos neiespējama, valsts tiesai šie noteikumi jāatstāj nepiemēroti, jo tie ir pretrunā Direktīvas 2006/112 176. panta otrajai daļai.

(¹) OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Consiglio Nazionale dei Geologi/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato un Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Consiglio Nazionale dei Geologi

(Lieta C-136/12) (¹)

(LESD 267. panta trešā daļa — Pēdējo instanču tiesu pienākuma lūgt prejudiciālu nolēmumu apmērs — LESD 101. pants — Profesionāls ētikas kodekss, kurā aizliegts piemērot profesijas cieņai neatbilstošus tarifus)

(2013/C 260/22)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atbildētājas: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Consiglio di Stato — LESD 267. panta trešās daļas interpretācija — Pēdējo instanču tiesu pienākuma lūgt prejudiciālu nolēmumu apmērs — Jēdziens “smags un acīmredzams Savienības tiesību pārkāpums” — Dalībvalsts noteikumi un procesuālie principi, kas liedz valsts tiesai, pirmkārt, vērsties Tiesā ar acīmredzami nepieņemamiem jautājumiem, kurus ir formulējis kāds no lietas dalībniekiem, un, otrkārt, pārformulēt minētos jautājumus pēc savas iniciatīvas — LESD 101. panta, Padomes 1985. gada 25. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2137/85 par Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG) (OV L 199, 1. lpp.), Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.) interpretācija — Profesionāls ētikas kodekss, kurā aizliegts piemērot profesijas prestižam (“decoro e dignità professionale”), kā arī sniegto pakalpojumu kvantitātei un kvalitātei neatbilstošus tarifus — Par Savienības tiesību normām stingrāku valsts tiesību normu piemērošana konkurences jomā

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 267. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai iesniedzējtiesa var noteikt un formulēt prejudiciālus jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju, kurus tā uzskata par būtiskiem pamatlīstas atrisināšanai. Valsts noteikumi, kas varētu apdraudēt šīs pilnvaras, ir jāatstāj bez piemērošanas;
- 2) noteikumi, kādi ir paredzēti Ētikas kodeksā par ģeologa profesijas īstenošanu Itālijā, kuru Consiglio nazionale dei geologi apstiprināja 2006. gada 19. decembrī un pēdējo reizi grozīja 2010. gada 24. martā, ar kuriem kā kritēriji ģeologu atalgojuma noteikšanai papildus pakalpojumu sniegšanas kvalitātei un apmēram ir noteikta profesijas cieņa, ir uzskatāmi par uzņēmumu apvienības lēmumu LESD 101. panta 1. punkta izpratnē, kā rezultātā var tikt ierobežota konkurence iekšējā tirgū. Iesniedzējtiesai, ņemot vērā vispārējo kontekstu, kādā rodas šī kodeksa sekas, tostarp ņemot vērā valsts tiesību aktu ietvara kopumu, kā arī minētā kodeksa piemērošanas praksi Nacionālajā Ģeologu biedrībā, ir jāizvērtē, vai ir radušās konkurenci ierobežojošas sekas iekšējā tirgū. Minētajai tiesai arī jāpārbauda, vai, ņemot vērā visus tās rīcībā esošos būtiskos apstākļus, šī paša kodeksa noteikumi, tostarp, ciktāl tajos ir atsauce uz kritēriju saistībā ar profesijas cieņu, var tikt uzskatīti par tādiem, kas ir nepieciešami minētā ar garantiju nodrošināšanu ģeologu sniegtajiem pakalpojumiem patērētājiem saistītā mērķa īstenošanai.

(¹) OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Hovrätten för Nedre Norrland (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB/Frank Koot, Evergreen Investments AB

(Lieta C-147/12) ⁽¹⁾

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Tiesa, kurai ir piekritība — Īpašā jurisdikcija “lietās, kas attiecas uz līgumiem” un “lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu”)

(2013/C 260/23)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Hovrätten för Nedre Norrland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Atbildētāji: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta un 3. punkta interpretācija — Noteikumu par īpašo jurisdikciju lietās, kas attiecas uz līgumiem, neatļautas darbības vai kvazidelikta gadījumā piemērojamība prasībās par zaudējumu atlīdzību — Tiesvedība tiesā dalībvalstī A pret fizisko personu, kas dzīvo dalībvalstī B, un pret akciju sabiedrību ar sēdekli dalībvalstī B, kurai pieder vairākums sabiedrības ar sēdekli dalībvalstī A akciju — Prasība par akciju sabiedrības valdes locekļa atbildību par šīs sabiedrības saistībām, jo valdes loceklis nav veicis formālus pasākumus sabiedrības saimnieciskā stāvokļa kontrolēšanai — Prasība par akciju sabiedrības akcionāra atbildības noteikšanu par citas personas darbību, ja sabiedrības darbība tiek turpināta, lai gan tai nav pietiekamu līdzekļu, un, neskatoties uz pienākumu uzsākt tās maksātnespējas procesu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punktā esošais jēdziens “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tādām prasībām kā pamatlietā, kuras cēlis akciju sabiedrības kreditors par atbildības par šīs sabiedrības parādiem piemērošanu, pirmkārt, pret tās valdes locekli un, otrkārt, sabiedrības akcionāru, nemot vērā, ka tie ir ļāvuši minētajai sabiedrībai turpināt komercdarbību, lai gan sabiedrībai nebija pietiekama kapitāla un bija jāuzsāk tās likvidācija;

2) Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā esošais jēdziens “tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis vai var notikt” ir jāinterpretē tādējādi, ka pret akciju sabiedrības valdes locekli, kā arī akcionāru celtajām prasībām par atbildības par šīs sabiedrības parādiem piemērošanu minētā vieta ir tā, ar kuru ir saistītas šīs sabiedrības veiktā komercdarbība, kā arī finansiālā situācija, kas saistīta ar šo komercdarbību;

3) apstākļi, ka attiecīgo prasījumu tādos apstākļos kā pamatlietā sākotnējais kreditors ir nodevis kādam citam, neietekmē jurisdikcijas noteikšanu saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu.

⁽¹⁾ OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (devītā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Corte di Appello di Roma (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Martini SpA/Ministero delle Attività Produttive

(Lieta C-211/12) ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — Importa licenču sistēma — Regula (EK) Nr. 1291/2000 — 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts — Pieteikuma par licenču izsniegšanu laikā pieprasītā drošības nauda — Importa licence — Pierādījumu par to izmantošanu novēlota iesniegšana — Sankcija — Atsavināmās summas aprēķins — Regula (EK) Nr. 958/2003 — Tarifu kvotas)

(2013/C 260/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte di Appello di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Martini SpA

Atbildētāja: Ministero delle Attività Produttive

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Corte di Appello di Roma — Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regulas (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 152, 1. lpp.), 35. panta interpretācija — Saistībā ar importa licences izsniegšanu iemaksātā drošības nauda — Tās summas noteikšana, kas ir atsavināma saistībā ar daudzumiem, attiecībā uz kuriem noteiktajā termiņā nav iesniegti pierādījumi par eksporta licenci ar iepriekš noteiktu kompensāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2000. gada 9. jūnija regulas (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem, kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 325/2003, 35. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā minētās drošības naudas mērķis ir ne tikai garantēt, ka tiek izpildīts importēšanas pienākums, bet arī garantēt, ka pierādījums par licences izmantošanu tiek iesniegts konkrētā termiņā;
- 2) Regulas Nr. 1291/2000, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 325/2003, 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pierādījums par pareizu importa izpildi tiek iesniegts ar nokavēšanos, atsavināmā summa atbilstoši tam apmēram, par kuru nav iesniegts pierādījums šīs regulas 35. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteiktajā termiņā, ir jāaprēķina, pamatojoties uz to drošības naudas likmi, kura faktiski tika piemērota pieteikuma izsniegt licenci vai licences saistībā ar šo importu iesniegšanas laikā. Šādas interpretācijas nolūkā nav nozīmes tam, ka tika pieprasīta drošības nauda ar augstāku likmi salīdzinājumā ar to, ko piemēro tāda paša veida preču, kādas ir importētās preces, citam importam, ņemot vērā, ka šie pēdējie darījumi tika atbrīvoti no ievadmuitas nodokļa samaksas.

(¹) OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 un C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 un C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 un C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 un C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 līdz C-232/12, C-255/12 un C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 un C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Apvienotās lietas C-228/12 līdz C-232/12 un C-254/12 līdz C-258/12) (¹)

(Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 12. pants — Attiecīgās nozares uzņēmumiem uzlikti administratīvi maksājumi — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru elektronisko komunikāciju tīklu uzņēmumiem tiek uzlikts maksājums, kas paredzēts, lai segtu ar valsts pārvaldes iestāžu darbību saistītas izmaksas)

(2013/C 260/25)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 un C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 un C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 un C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 un C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Atbildētājas: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 līdz C-232/12, C-255/12 un C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 un C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

Piedaloties: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 līdz C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C-230/12, C-232/12 un C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 un C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 un C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.) 12. panta interpretācija — Administratīvi maksājumi, kas uzlikti uzņēmumiem — Tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka visi valsts regulatīvo iestāžu izdevumi, kas netiek finansēti no valsts līdzekļiem, tiek sadalīti starp attiecīgās nozares uzņēmumiem atkarībā no ieņēmumiem, kurus tie guvuši no preču tirdzniecības vai attiecīgu pakalpojumu sniegšanas

Rezolutīvā daļa:

12. pants Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamattiesībā izskatāmais, saskaņā ar kuru uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju pakalpojumu vai tīklu, var tikt uzlikts maksājums, lai segtu valsts pārvaldes iestādes izdevumus, ar nosacījumu, ka šis maksājums ir paredzēts tikai tam, lai segtu izmaksas, kas saistītas ar konkrētā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, ka gūtie ieņēmumi no konkrētā maksājuma nav lielāki par kopējiem ar šīm darbībām saistītajiem izdevumiem un ka šis maksājums tiek sadalīts starp uzņēmumiem objektīvi, caurskatāmi un samērīgi; šis fakts ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 217, 21.7.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sky Italia Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Lieta C-234/12) ⁽¹⁾

(Televīzijas apraide — Direktīva 2010/13/ES — 4. panta 1. punkts un 23. panta 1. punkts — Reklāmas klipi — Valsts tiesiskais regulējums, kurā maksas televīzijas raidorganizācijām raidlaika maksimālā procentuālā daļa, kas var tikt izmantota reklāmai, ir paredzēta zemākā līmenī nekā bezmaksas televīzijas raidorganizācijām — Vienlīdzīga attieksme — Pakalpojumu sniegšanas brīvība)

(2013/C 260/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Sky Italia Srl

Atbildētāja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

piedaloties: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA un Maria Iaccarino

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio — Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvas 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (OV L 95, 1. lpp.), 4. panta interpretācija — LESD 49., 56. un 63. panta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. panta, skatot to kopā ar ECPAK 10. pantu, kā to interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, interpretācija — Raidlaika maksimālā procentuālā daļa, kas var tikt izmantota reklāmai — Valsts tiesiskais regulējums, kurā maksas televīzijas raidorganizācijām maksimālā procentuālā daļa ir paredzēta zemākā līmenī nekā citām raidorganizācijām

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvas 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva), 4. panta 1. punkts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes princips un LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie principā pieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā pamatlietā aplūkojamais, saskaņā ar kuru

maksimālais televīzijas reklāmas raidlaiks vienā stundā maksas televīzijas raidorganizācijām ir paredzēts zemākā līmenī nekā bezmaksas televīzijas raidorganizācijām, ja vien ir ievērots samērīguma princips, kas jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 217, 21.07.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd/Asda Stores Ltd

(Lieta C-252/12) ⁽¹⁾

(Preču zīmes — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts, 15. panta 1. punkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Atcelšanas pamati — “Patiesas izmantošanas” jēdziens — Preču zīme, kas ir izmantota kopā ar citu preču zīmi vai kā daļa no kombinētas preču zīmes — Krāsa vai krāsu kombinācija, kurā ir izmantota preču zīme — Reputācija)

(2013/C 260/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd un Specsavers Optical Superstores Ltd

Atbildētāja: Asda Stores Ltd

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificēta versija) 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 15. un 51. panta interpretācija — Preču zīmes “patiesas izmantošanas” jēdziens — Atsevišķi reģistrētas grafiskas preču zīmes un vārdiskas preču zīmes kombinēta izmantošana — Preču zīme, kas nav reģistrēta attiecībā uz noteiktu krāsu, taču ir izmantota noteiktā krāsā, tādējādi daļā sabiedrības radot asociāciju starp šo krāsu un preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 15. panta 1. punkts un 51. panta 1.

punkta a) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka nosacījums par "patiesu izmantošanu" šo tiesību normu izpratnē var tikt izpildīts, ja grafiska Kopienas preču zīme tiek izmantota tikai apvienojumā ar vārdisku Kopienas preču zīmi, kas uz tās atrodas, turklāt abu preču zīmju kombinācija pati ir reģistrēta kā Kopienas preču zīme, ja atšķirības starp formu, kādā preču zīme ir izmantota, un to, kādā šī preču zīme ir tikusi reģistrēta, nemaina minētās reģistrētās preču zīmes atšķirtspēju;

2) Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka, ja Kopienas preču zīme nav reģistrēta noteiktā krāsā, bet tās īpašnieks to plaši ir izmantojis noteiktā krāsā vai krāsu kombinācijā tādējādi, ka lielai daļai sabiedrības šī preču zīme asociējas ar šo krāsu vai krāsu kombināciju, krāsa vai krāsas, kādās trešā persona izmanto apzīmējumu, kurš it kā apdraud minēto preču zīmi, ietekmē visaptverošo vērtējumu attiecībā uz sajaukšanas iespēju vai visaptverošo vērtējumu attiecībā uz netaisnīgi gūtu labumu šo tiesību normu nozīmē;

3) Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tas, ka trešā persona, kas izmanto apzīmējumu, kurš it kā apdraud reģistrētu preču zīmi, lielai daļai sabiedrības pati par sevi asociējas ar noteiktu krāsu vai krāsu kombināciju, ko tā izmanto šajā apzīmējumā, ir atbilstošs faktors, lai visaptveroši novērtētu sajaukšanas iespēju un netaisnīgi gūtu labumu šīs tiesību normas nozīmē.

(¹) OV C 227, 28.7.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (*Hof van beroep te Brussel* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Citroën Belux NV/Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen* (FvF)

(Lieta C-265/12) (¹)

(LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Patērētāju tiesību aizsardzība — Saistīti piedāvājumi, kuri ietver vismaz vienu finanšu pakalpojumu — Aizliegums — Izņēmumi)

(2013/C 260/28)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Citroën Belux NV*

Atbildētāja: *Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen* (FvF)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hof van beroep te Brussel* — Beļģija — LESD 56. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.) 3. panta 9. punkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums patērētāju aizsardzības jomā, kurš vispārīgi, ievērojot izsmeloši uzskaitītus izņēmumus, aizliedz jebkuru saistīto darījumu, kas ietver vismaz vienu finanšu pakalpojumu

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("negodīgas komercprakses direktīva"), 3. panta 9. punkts, kā arī LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma kā pamatlietā, ar kuru, neskarot likumā izsmeloši uzskaitītus gadījumus, vispārīgi tiek aizliegti patērētājam paredzēti saistītie piedāvājumi, kuru vismaz viens elements ir finanšu pakalpojums.

(¹) OV C 258, 25.8.2012.

Tiesas (devītā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (*Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s./Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát*

(Lieta C-299/12) (¹)

(Patērētāju aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 2. panta 2. punkta 6. apakšpunkts — Jēdziens "samazināta slimības riska norāde" — 28. panta 2. punkts — Preču zīmju vai zīmolvārdu produkti — Pārejas pasākumi)

(2013/C 260/29)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Atbildētāji: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nejvyšší správní soud — Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L404, 9. lpp.) 1. panta 3. punkta 2. panta 2. punkta 6) apakšpunkta un 28. panta 2. punkta interpretācija — Jēdziens “samazināta slimības riska norāde” — Uz preces iepakojuma izvietota norāde, saskaņā ar kuru “šis produkts satur kalciju un vitamīnu D₃, kas palīdz samazināt saslimšanas riska faktoru osteoporozes un kaulu lūzumu attīstībai”

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kas grozīta ar Komisijas 2010. gada 9. februāra Regulu (ES) Nr. 116/2010, 2. panta 2. punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai veselīguma norāde varētu tikt kvalificēta kā “samazināta slimības riska norāde” šīs tiesību normas izpratnē, tajā obligāti nav jābūt tieši norādītam, ka attiecīgās pārtikas produktu kategorijas, pārtikas produkta vai kādas tā sastāvdaļas lietošana “būtiski” mazina kādas cilvēka saslimšanas riska faktoru;
- 2) Regulas Nr. 1924/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 116/2010, 28. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka komerciāla rakstura paziņojums uz pārtikas produkta iepakojuma var veidot preču zīmi vai zīmolvārdu šīs tiesību normas izpratnē, ar nosacījumu, ka tas kā šāda preču zīme vai zīmolvārds ir aizsargāts ar piemērojamo tiesisko regulējumu. Valsts tiesai, ņemot vērā visus tajā izskatāmās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, ir jāpārbauda, vai šāds paziņojums patiesi ir šādi aizsargāta preču zīme vai zīmolvārds;
- 3) Regulas Nr. 1924/2006, kas grozīta ar Regulu Nr. 116/2010, 28. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz tādiem pārtikas produktiem, kuri bija apzīmēti ar preču zīmi vai zīmolvārdu, kas var tikt interpretēti kā uzturvērtības vai veselīguma norāde šīs regulas izpratnē, un kuri šādā formā pastāvēja jau pirms 2005. gada 1. janvāra.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Højesteret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Metro Cash & Carry Danmark ApS/Skatteministeriet

(Lieta C-315/12) ⁽¹⁾

(Akcīzes nodoklis — Direktīva 92/12/EEK — 7.—9. pants — Direktīva 2008/118/EK — 32.—34. pants — Akcīzes preču pārvadāšana Kopienas iekšienē — Regula (EEK) Nr. 3649/92 — 1. un 4. pants — Vienkāršotais pavaddokuments — 1. eksemplārs — “Cash & carry” darbības — Preces, kas laistas apgrozībā vienā dalībvalstī un komerciāliem nolūkiem tiek glabātas citā dalībvalstī vai preces, ko savām vajadzībām iegādājušās un pārvadājušas privātpersonas — Stiprie alkoholiskie dzērieni — Piegādātāja pārbaudes pienākuma neesamība)

(2013/C 260/30)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Atbildētājs: Skatteministeriet

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Højesteret — 7. panta 4. punkta Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvā 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.) un 34. panta 1. punkta Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvā 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV L 9, 12. lpp.), kā arī Komisijas 1992. gada 17. decembra Regulas (EEK) Nr. 3649/92 par vienkāršotiem pavaddokumentiem, Kopienas iekšienē pārvadājot akcīzes ražojumus [preces], kas ir nodoti patēriņam nosūtītājā dalībvalstī (OV, L 369, 17. lpp.), interpretācija — Akcīzes nodoklis — Preces, ko savām vajadzībām iegādājušās privātpersonas — Dalībvalstī esoša uzņēmuma pienākuma nodrošināt, ka tiek saņemta vienkāršotā pavaddokumenta 1. kopija, pārdodot alkoholiskos dzērienus tā veikalos minētajā dalībvalstī citu dalībvalstu iedzīvotājiem, kas savus pirkumus veic, uzrādot veikala tirdzniecības karti, kas izsniegta uzņēmumiem citās dalībvalstīs, ja alkoholiskie dzērieni uzreiz tiek izsniegti kartes turētājam, lai viņš pats tos varētu nogādāt savā dzīvesvietas dalībvalstī, esamība vai neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, kas grozīta ar Padomes 1992. gada 14. decembra Direktīvu 92/108/EEK, 7.—9. pants, kā arī Komisijas

⁽¹⁾ OV C 273, 8.9.2012

1992. gada 17. decembra Regulas (EEK) Nr. 3649/92 par vienkāršotiem pavaddokumenti, Kopienas iekšienē pārvadājot akcīzes ražojumus, kas ir nodoti patēriņam [laisti apgrozībā] nosūtītājā dalībvalstī, 1. un 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saimnieciskās darbības subjektam, kāds ir aplūkots pamatlietā, nav jāpārbauda, vai pircēju no citām dalībvalstīm nolūks ir ievest akcīzes preces citā dalībvalstī un, vajadzības gadījumā, vai šāda ieviešana tiek veikta privātiem vai komerciāliem mērķiem;

2) Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 32.–34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek būtiski grozīts Direktīvas 92/12, kas grozīta ar Direktīvu 92/108, 7.–9. pants, kas tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, attaisnotu atšķirīgu atbildi uz pirmo jautājumu;

3) Direktīvas 92/12, kas grozīta ar Direktīvu 92/108, 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas var attiekties uz akcīzes preču tirdzniecību apstākļos, kādi minēti pamatlietā, ja šīs preces iegādājas privātpersonas savām vajadzībām un pašas tās nogādā, kas katrā atsevišķā gadījumā ir jāpārbauda kompetentajām valsts iestādēm.

(¹) OV C 258, 25.8.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Kipras Republika

(Lieta C-412/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/31/EK — Atkritumu apglabāšana poligonos — Apsaimniekošana, nepastāvot poligona darbības uzlabošanas plānam — Pienākums apsaimniekot pēc slēgšanas)

(2013/C 260/31)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un D. Düsterhaus)

Atbildētāja: Kipras Republika (pārstāvji — M. Chatzigeorgiou un K. Lykourgos)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.) 14. panta pārkāpums — Lefkosia un Limassol atkritumu poligonu darbības turpināšana, nepastāvot poligona darbības uzlabošanas plānam

Rezolutīvā daļa:

1) neveicot visu to atkritumu nekontrolētas apglabāšanas poligonu (XADA) apsaimniekošanu pēc slēgšanas, kas darbojas tās terito-

rijā, vai neizpildot Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvā 1999/31/EK par atkritumu poligoniem paredzētās prasības, Kipras Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 14. pantā paredzētos pienākumus;

2) Kipras Republika atfīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 366, 24.11.2012.

Eiropas Komisijas iesniegts pieteikums atzinuma saņemšanai saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu

(Atzinums 2/13)

(2013/C 260/32)

Tiesvedības valoda — visas ES oficiālās valodas

Pieteikuma iesniedzēja

Eiropas Komisija (pārstāvji — H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger un B. Smulders)

Tiesai uzdotie jautājumi

Vai līguma projekts par Eiropas Savienības pievienošanos Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai ir saderīgs ar dibināšanas līgumiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 7. maijā iesniedza Finanzgericht Baden-Württemberg (Vācija) — Birgit Wager/Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Lieta C-250/13)

(2013/C 260/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītāja: Birgit Wager

Atbildētāja: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Prejudiciālie jautājumi

1. jautājums: Vai apstākļos, kādi ir pamatlietā, kurā Vācijas Ģimenes pabalstu kase

2012. gada 17. oktobrī, pamatojoties uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 ⁽¹⁾ 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir piešķirusi un (veicot pārrēķinu) samaksājusi bērna pabalstu par laikposmu no 2006. gada oktobra līdz 2011. gada novembrim Šveices Konfederācijas ģimenes pabalstu starpības apmērā, Šveices ģimenes pabalstu Šveices frankos pārrēķins euro ir jāveic saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 107. panta 1. punktu, saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 ⁽²⁾ 107. panta 6. punktu vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 987/2009 90. pantu, tos lasot kopā ar 2009. gada 15. oktobra Lēmumu Nr. H3 ⁽³⁾ par datumu, kas jāņem vērā, lai noteiktu valūtas kursu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 987/2009 90. pantā?

2. jautājums: Ja saskaņā ar atbildi uz 1. jautājumu pārrēķins pilnībā vai daļēji ir jāveic saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 107. panta 6. punktu, vai 1. jautājumā minētajos apstākļos pārrēķinā ir nozīmīgi, kad ir ticis izmaksāts pieskaitāmais ārvalsts pabalsts, vai tomēr nozīme ir tam, kad tiek izmaksāts valsts pabalsts, kuram tiek pieskaitīts ārvalsts pabalsts?

3. jautājums: Ja saskaņā ar atbildi uz 1. jautājumu pārrēķins pilnībā vai daļēji ir jāveic saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 107. panta 1. punktu: vai apstākļos, kādi ir pamatlietā, bāzes laikposms ir jānosaka saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 107. panta 2. un 4. punktu? Vai, veicot pārrēķinu, ir nozīme tam, kad Šveices iestāde ir piešķirusi vai izmaksājusi pieskaitāmos ģimenes pabalstus?

4. jautājums: Ja saskaņā ar atbildi uz 1. jautājumu pārrēķins pilnībā vai daļēji ir jāveic saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 987/2009 90. punktu, to lasot kopā ar 2009. gada 15. oktobra Lēmumu Nr. H3: atbilstoši kuram 2009. gada 15. oktobra Lēmuma Nr. H3 noteikumam (2. punktam, 3. punkta a) apakšpunktam vai 3. punkta b) apakšpunktam) un kādā veidā ir jāveic ģimenes pabalstu pārrēķins, ja pašas Vācijas tiesībās attiecībā uz valsts ģimenes pabalstu ir paredzēts, ka pabalsts netiek izmaksāts (EStG 65. Panta 1. punkta 2. apakšpunkts), un piešķiršana notiek vienīgi uz Savienības tiesību pamata? Vai pārrēķināšanā ir nozīme tam, kad Šveices iestāde ir piešķirusi vai izmaksājusi ģimenes pabalstus?

⁽¹⁾ Padomes 1972. gada 21. marta Regula (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 1. lpp.) (atjauninātā redakcija).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 1. lpp.).

⁽³⁾ 2009. gada 15. oktobra Lēmumu Nr. H3 par datumu, kas jāņem vērā, lai noteiktu valūtas kursu, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 90. pantā (OV C 106, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — Elena Recinto-Pfingsten/Swiss International Air Lines AG

(Lieta C-259/13)

(2013/C 260/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītāja: Elena Recinto-Pfingsten

Atbildētāja: Swiss International Air Lines AG

Prejudiciālais jautājums

Vai 1999. gada 21. jūnija Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolikums ⁽¹⁾ par gaisa transportu redakcijā, kas grozīta ar Kopienas un Šveices Gaisa transporta komitejas 2010. gada 26. novembra Lēmumu Nr. 2/2010 ⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulu (EK) Nr. 261/2004 ⁽³⁾, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, atbilstoši tās 3. panta 1. punkta a) apakšpunktam piemēro arī attiecībā uz pasažieriem, kas izlido no Šveices uz trešo valsti?

⁽¹⁾ Nolikums starp Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par gaisa transportu — Nobeiguma akts — Kopīgās deklarācijas — Paziņojums, kas attiecas uz septiņu nolikumu ar Šveices Konfederāciju stāšanos spēkā tādās nozarēs, kā personu brīva pārvietošanās, gaisa un sauszemes transports, valsts iepirkums, sadarbība zinātnes un tehnoloģiju jomā, atbilstības novērtējuma savstarpēja atzīšana un tirdzniecība ar lauksaimniecības produktiem (OV 2002, L 114, 73. lpp.).

⁽²⁾ Lēmums Nr. 2/2010, kuru pieņēmusi Apvienotā Kopienas un Šveices Gaisa transporta komiteja, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas 2010. gada 26. novembra Nolikumu par gaisa transportu, ar ko aizstāj pielikumu Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolikumam par gaisa transportu (OV L 347, 54. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. maijā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) — *T-Mobile Austria GmbH/Telekom-Control-Kommission*

(Lieta C-282/13)

(2013/C 260/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītāja: *T-Mobile Austria GmbH*

Atbildētāja: *Telekom-Control-Kommission*

Ieinteresētās lietas dalībnieces: *Hutchison 3 G Austria Holdings GmbH*, *Hutchinson 3G Austria GmbH*, *Orange Austria Telecommunication GmbH*, *Stubai SCA*, *Orange Belgium SA*, *A1 Telekom Austria AG*

Cita lieta dalībniece: *Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK⁽¹⁾ par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (Pamatdirektīva) 4. un 9.b pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK⁽²⁾ par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 5. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem valsts procedūrā atbilstoši Atļauju izsniegšanas direktīvas 5. panta 6. punktam konkurentam tiek piešķirts uzņēmuma, kuru ir ietekmējis valsts pārvaldes iestādes lēmums, statuss Pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 108, 33. lpp.

⁽²⁾ OV L 108, 21. lpp., kurā grozījumi izdarīti ar 2009. gada 25. novembra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/140/EK, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu, OV L 337, 37. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. maijā iesniedza *Finanzgericht München* (Vācija) — *Data I/O GmbH/Hauptzollamt München*

(Lieta C-297/13)

(2013/C 260/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Data I/O GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt München*

Prejudiciālais jautājums

Vai kombinētās nomenklatūras XVI sadaļas⁽¹⁾ 2. piezīmes a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka prece, kas atbilst gan nosacījumiem, lai to varētu klasificēt kā daļu kombinētās nomenklatūras pozīcijas 8473 izpratnē, gan arī nosacījumiem, lai to varētu klasificēt kādā citā 84. vai 85. nodaļas pozīcijā kā atsevišķu preci, ir jāklasificē šajā citā pozīcijā, jo kombinētās nomenklatūras pozīcijai 8473 nav dodama priekšroka salīdzinājumā ar pārējām kombinētās nomenklatūras 84. un 85. nodaļā ietvertajām pozīcijām?

⁽¹⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp., kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2001. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 2031/2001 (OV L 279, 1. lpp.), 2002. gada 1. augusta Regulu Nr. 1832/2002 (OV L 290, 1. lpp.), 2003. gada 11. septembra Regulu Nr. 1789/2003 (OV L 281, 1. lpp.) un 2004. gada 7. septembra Regulu Nr. 1810/2004 (OV L 327, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 6. jūnijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) — *Novo Nordisk Pharma GmbH/Corinna Silber*

(Lieta C-310/13)

(2013/C 260/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Atbildētāja un "Revision" sūdzības iesniedzēja: *Novo Nordisk Pharma GmbH*

Prasītāja un atbildētāja "Revision" tiesvedībā: *Corinna Silber*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 85/374/EEK⁽¹⁾ 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atbildības par ārstniecības līdzekļu drošumu nozari Vācijā kā "īpašu atbildības sistēmu" šī direktīva vispārīgi neietekmē un līdz ar to valsts tiesiskās atbildības par ārstniecības līdzekļu drošumu sistēmu var turpināt attīstīt, vai arī šis tiesiskais regulējums ir jāsaprot tādējādi, ka direktīvas paziņošanas brīdī (1985. gada 30. jūlijs) pastāvošo tiesiskās atbildības par ārstniecības līdzekļu [drošumu] normu sastāvs nedrīkst tikt paplašināts?

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīva 85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem (OV L 210, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 11. jūnijā iesniedza *Thüringer Oberlandesgericht* (Vācija) — *Udo Rätzke/S+K Handels GmbH*

(Lieta C-319/13)

(2013/C 260/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Thüringer Oberlandesgericht

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītājs: *Udo Rätzke*

Atbildētāja: *S+K Handels GmbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Komisijas 2010. gada 28. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1062/2010, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz televizoru energomarķējumu⁽¹⁾, 4. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka

televizoru marķēšanas pienākums (no 2011. gada 30. novembra) tirgotājiem ir tikai tad, ja piegādātāji saskaņā ar minētās regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu šos televizorus jau ir piegādājuši (no 2011. gada 30. novembra) ar atbilstošu marķējumu,

vai marķēšanas pienākums (no 2011. gada 30. novembra) ir tirgotājiem arī attiecībā uz tādiem televizoriem, kurus piegādātāji ir piegādājuši bez attiecīga marķējuma pirms 2011. gada 30. novembra, tāpēc tirgotāja pienākums ir (savlaicīgi, papildus) pieprasīt marķējumus šādiem televizoriem?

⁽¹⁾ OV L 314, 64. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2013. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-360/11 *Fercal* — *Consultadoria e Serviços/ITSB* — *Parfums Rochas* (“*Patrizia Rocha*”) 2013. gada 14. jūnijā iesniedza *Fercal* — *Consultadoria e Serviços, Lda*

(Lieta C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fercal* — *Consultadoria e Serviços, Lda* (pārstāvis — A.J. Rodrigues, advokāts)

Otrs Lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu, kā arī:

- atcelt 2013. gada 11. aprīlī paziņoto Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2013. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-360/11 un tādēļ atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2011. gada 8. aprīļa lēmumu lietā [...] R 2355/2010-2 saistībā ar procesu par atcelšanu Nr. 2004 C atbilstoši piemērojamajām Kopienas tiesību normām;
- līdz ar to apstiprināt apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmes atbilstību un atzīt minēto preču zīmi par spēkā esošu,
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- Regulas par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 60. pantā attiecībā uz paziņojuma par apelāciju iesniegšanu un paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanu ir noteikts, ka paziņojumu par apelāciju iesniedz divu mēnešu laikā un paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniedz četru mēnešu laikā — pēc [attiecīgā] lēmuma paziņošanas dienas.
- Lai gan paziņojums, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, tika nosūtīts pa pastu 2011. gada 27. janvārī, tas tika saņemts 2011. gada 2. februārī, t.i., pēc Regulas par Kopienas preču zīmi 60. pantā noteiktā četru mēnešu termiņa beigām.
- Turklāt noteikumi par termiņu aprēķināšanu un paziņošanas līdzekļiem ir ietverti Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).
- Ja termiņi ir noteikti dienās, nedēļās, mēnešos vai gados, termiņu aprēķināšana sākas nākamajā dienā pēc paziņošanas, kura notiek, fiziski saņemot paziņoto dokumentu, dienas atbilstoši minētās regulas 70. noteikuma 1. un 2. punktam.
- Ja — kā tas ir aplūkojamajā lietā — termiņš ir noteikts mēnešos, termiņš tādā beidzas tajā pašā datumā pēc četriem mēnešiem — saskaņā ar 70. noteikuma 4. punktu.
- Šis termiņš tiek apturēts gadījumā, ja iestājas īpašie apstākļi vai nepārvaramas varas apstākļi, kuros nav vainojama neviena no pusēm.
- Tādējādi, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja paziņojumu par lēmumu saņēma 2010. gada 27. septembrī un tai bija četri mēneši, lai iesniegtu paziņojumu, kurā izklāstīts tās apelācijas pamatojums, šis termiņš ir sācies 2010. gada 28. septembrī un beidzies tādā pašā datumā pēc četriem mēnešiem, proti, 2011. gada 28. janvārī.

- Tas nozīmē, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai bija jāveic šī darbība minētajā termiņā; pretējā gadījumā tās tiesības tiktu samazinātas, proti, četru mēnešu vietā tai būtu bijis īsāks termiņš.
- Paziņojumu, kurā izklāstīts tās apelācijas pamatojums, apelācijas sūdzības iesniedzēja nosūtīja pa pastu 2011. gada 27. janvārī, t.i., termiņa priekšpēdējā dienā.
- Minēto paziņojumu [atbildētājs] saņēma 2011. gada 2. februārī, jo pa vidu bija nedēļas nogale.
- Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tā bija rīkojusies likumīgi un noteiktajā termiņā un ka tādēļ tās apelācijas sūdzība bija jāpieņem izskatīšanai.
- Šajā ziņā tā precizē, ka paziņojums par apelāciju tika iesniegts divu mēnešu laikā atbilstoši tam, kas paredzēts Regulas par Kopienas preču zīmi 60. panta pirmajā daļā.
- Turklāt apelācijas pamatojums tika iesniegts rakstveidā četru mēnešu laikā.
- Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka minētais pamatojums tika iesniegts pa pastu, t.i., tādā veidā, kuru tā nevar ietekmēt.
- Par “iesniegšanu”, uz kuru ir norāde pārsūdzētajā spriedumā, nekādā gadījumā — ievērojot atšķirīgu interpretāciju un viedokli — nevar tikt uzskatīts fakts, ka atbildētājs saņem [attiecīgo dokumentu], jo pretējā gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzējas rīcībā faktiski nebūtu termiņa, kas tai piešķirts ar tiesību normām.
- Pretēji interpretācijai, kas pārņemta un izmantota pārsūdzētajā spriedumā, — lai gan ir taisnība, ka Regulas Nr. 207/2009 60. pantā ir norādīts uz paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanu četru mēnešu laikā, tas tomēr nevar nozīmēt un ar to nevar tikt paredzēts, ka minētā paziņojuma saņemšanai ir jānotiek šajā termiņā, jo iesniegšana un saņemšana ne vienmēr notiek vienlaicīgi.
- Apelācijas sūdzības iesniedzējai, protams, ir jāizpilda attiecīgais pienākums noteiktajā termiņā, ko tā arī ir izdarījusi, un tādēļ interpretācijai, saskaņā ar kuru būtu jāņem vērā saņemšanas datums, nevar piekrist, jo tas nozīmētu vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, ņemot vērā valstu daudzveidību un to, ka [dažādi] līdzekļi nav ne pieejami, ne obligāti un ka līdz ar to tie ir alternatīvi atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 normām.
- Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka šajā četru mēnešu termiņā personai, kas ierosina apelāciju, ir jānosūta, jāiesniedz utt. [attiecīgais dokuments], it īpaši tādēļ, ka, tā kā tā iepriekš jau bija darījusi zināmu savu nodomu iesniegt apelācijas sūdzību, pamatojuma iesniegšana nav ne jaunums, ne pārsteigums.
- Ņemot vērā nolemtu (galīgais atteikums), apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka ar pārsūdzēto spriedumu ir pārkāptas Regulas par Kopienas preču zīmi 60. panta un Regulas Nr. 2868/95 61., 62., 63., 64., 65. un 70. noteikuma normas.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (Kodificēta versija) (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. jūnijā iesniedza Tribunalul Sibiu (Rumānija) — Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Lieta C-331/13)

(2013/C 260/40)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ilie Nicolae Nicula

Atbildētājas: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17., 20. un 21. pantu, LESD 110. pantu, kā arī tiesiskās noteiktības un *non reformatio in peius* principus, kas abi ir noteikti [Savienības] tiesībās un Tiesas judikatūrā (¹), var interpretēt tādējādi, ka tiem pretrunā ir tiesību normas, kas izriet no Dekrētlukuma Nr. 9/2013?

(¹) 1998. gada 3. decembra spriedums lietā C-381/97 *Belgocodex* (Recueil, I-8153. lpp.) un 1978. gada 12. oktobra spriedums lietā 10/78 *Belbouab* (Recueil, 1915. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. jūnijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-334/13)

(2013/C 260/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja un prasītāja apelācijas tiesvedībā: Nordex Food A/S

Atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, pieņemot lēmumu par eksporta kompensāciju, ir jāņem vērā apstākļi par eksporta licences uzrādīšanu atbilstoši likuma prasībām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 800/1999, ar

kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (¹), 4. panta 1. punktam, ja eksporta muitas iestāde, kura eksporta deklarāciju ir pieņēmusi bez licences uzrādīšanas, ir atļāvusi eksportētājam licenci uzrādīt noteiktā termiņā vēlāk un tas šo prasību ir izpildījis?

- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde: Vai atbilstoši Regulas (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, 4. panta 1. punktam eksporta licence ir obligāti jāuzrāda jau eksporta deklarācijas iesniegšanas brīdī, jeb pietiek, ka eksportētājs (tam pirms eksportēšanas izdoto) eksporta licenci uzrāda tikai samaksas procesā?
- 3) Vai eksportētājs, kurš sākotnēji par eksportējamās preces nogādāšanu galamērķa valstī ir iesniedzis viltotus muitas dokumentus, saglabājot savas tiesības var iesniegt derīgus muitas dokumentus pēc Regulā (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, paredzēto iesniegšanas termiņu beigām, ja novēlotā iesniegšana nav kavējusi vai traucējusi maksājumu procedūras norisei, jo kompensācijas pieteikums sākotnēji ir ticis noraidīts citu iemeslu dēļ, nevis pierādījumu par nogādāšanu neesamības dēļ, un tie ir tikuši iesniegti pēc tam, kad tika atklāts dokumentu viltošanas fakts?
- 4) Vai soda maksājumu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, 51. pantam var piemērot arī tad, ja pieprasītā eksporta kompensācija atbilst faktiski izmaksājamajai, tomēr eksportētājs maksāšanas procedūrā sākotnēji ir iesniedzis dokumentus, pamatojoties uz kuriem tam eksporta kompensāciju nevarētu piešķirt?

(¹) Komisijas 1999. gada 15. aprīļa Regula (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 102, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. jūnijā iesniedza *Scottish Land Court* (Apvienotā Karaliste) — *Robin John Feakins/The Scottish Ministers*

(Lieta C-335/13)

(2013/C 260/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Scottish Land Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Robin John Feakins*

Atbildētājs: *The Scottish Ministers*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 795/2004 (¹) 18. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir piemērojams:
- a) ja lauksaimnieks atbilst nosacījumiem, lai piemērotu jebkurus divus vai vairākus no šādiem pantiem: minētās regulas 19. pants, 20. pants, 21. pants, 22. pants, 23. pants, 23.a pants, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 (²) 37. panta 2. punkts, 40. pants, 42. panta 3. punkts un 42. panta 5. punkts, vai arī vienīgi tad,
- b) ja lauksaimnieks atbilst nosacījumiem, lai piemērotu divas vai vairākas no šādām normām: Komisijas Regulas (EK) Nr. 795/2004 19. pants, 20. pants, 21. pants, 22. pants, 23. pants un 23.a pants [...] vai atsevišķi divas vai vairākas no šādām Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 normām: 37. panta 2. punkts, 40. pants, 42. panta 3. punkts un 42. panta 5. punkts?
- 2) Ja 18. panta 2. punkts tiek interpretēts tā, kā izklāstīts iepriekš 1. punkta a) apakšpunktā, tad vai 18. panta 2. punkts nav spēkā pilnībā vai daļēji viena vai abu šādu apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīto pamatu dēļ:
- a) pamatojoties uz to, ka Komisija, pieņemot Regulu (EK) Nr. 795/2004, nebija pilnvarota pieņemt 18. panta 2. punktu šādā redakcijā vai
- b) pamatojoties uz to, ka Komisija, pieņemot Komisijas Regulu (EK) Nr. 795/2004, nenorādīja 18. panta 2. punkta pieņemšanas iemeslus.
- 3) Ja 18. panta 2. punkts tiek interpretēts tā, kā minēts iepriekš 1. punkta a) apakšpunktā, un uz otro jautājumu ir jāatbild noraidošā, tad vai 18. panta 2. punkts ir piemērojams situācijā, kad lauksaimnieks 2005. gadā ir saņēmis pagaidu apstiprinājumu par maksājuma piešķiršanu par saimniecību no valsts rezerves saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 795/2004 22. pantu, taču šis maksājums nav deklarēts IAKS [integrētās administrācijas un kontroles sistēmas] veidlapā līdz 2007. gadam, kad lauksaimnieks pārņēma šo saimniecību?

(¹) Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājumu shēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 1. lpp.)

(²) Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-671/11 *IPK International* — *World Tourism Marketing Consultants GmbH*/Eiropas Komisija 2013. gada 19. jūnijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-336/13 P)

(2013/C 260/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Dintilhac, G. Wilms un G. Zavvos)

Otrs lietas dalībnieks: *IPK International* — *World Tourism Marketing Consultants GmbH*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-671/11;
- noraidīt *IPK International* — *World Tourism Marketing Consultants GmbH* 2011. gada 22. decembrī pret Komisiju celto prasību;
- piespriest *IPK International* — *World Tourism Marketing Consultants GmbH* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Pārsūdzētajā spriedumā vairāku iemeslu dēļ esot pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā:

- a) tajā esot ignorēta Tiesas judikatūra par to, ka kompensācijas procenti ir paredzēti inflācijas kompensācijai;
- b) pretēji Tiesas judikatūrai, tajā nav nošķirti kompensācijas procenti un nokavējuma procenti un abas procentu likmes ir noteiktas Eiropas Centrālās bankas (ECB) galvenajām refinansēšanas operācijām noteiktās procentu likmes apmērā, palielinot to par diviem procentiem;
- c) tajā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, kapitalizējot kompensācijas procentus un nokavējuma procentus aprēķinot no 2011. gada 15. aprīļa;
- d) apstrīdētais lēmums un Vispārējās tiesas spriedums lietā T-297/05 ⁽¹⁾ tajā esot interpretēti nepareizi un fakti esot tikuši sagrozīti;
- e) tas neesot pienācīgi pamatots: no tā neesot iespējams secināt pamatojumu procentu aprēķinam un nokavējuma procentu aprēķina sākuma datumam un pamatojumā esot iekšējas pretrunas;

- f) tas esot pretrunā Savienības tiesību principiem par nepamatotu maksājumu atgūšanu.

⁽¹⁾ 2011. gada 15. aprīļa spriedums, Krājums II 1859. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) — *Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP* (IFAP)

(Lieta C-341/13)

(2013/C 260/44)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāja: *Cruz & Companhia Lda*

Atbildētājs: *Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP* (IFAP)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību 3. panta 1. punkts ir piemērojams tikai attiecībām starp Eiropas Savienību un atbildētāju kā iestādi, kas izmaksā Kopienas atbalstu, vai arī tā ir piemērojama attiecībām starp atbildētāju kā iestādi, kas izmaksā Kopienas atbalstu, un prasītāju, kurš ir saņēmis atbalstu, kas tiek uzskatīts par nepamatoti piešķirtu?
- 2) Ja tiek uzskatīts, ka Regulas 3. panta 1. punktā paredzētais termiņš ir piemērojams arī attiecībās starp iestādi, kas izmaksā atbalstu, un atbalsta, kas tiek uzskatīts par nepamatoti piešķirtu, saņēmēju, vai ir jāsaprot, ka šāds termiņš ir piemērojams tikai tad, ja tiek izvērtēts administratīvais sods Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 5. panta izpratnē, vai arī tad, ja tiek izvērtēti “administratīvie pasākumi” šīs pašas regulas 4. panta 1. punkta izpratnē, īpaši saistībā ar nelikumīgi saņemto summu atmaksāšanu?

⁽¹⁾ OV L 312, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugāle) — Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Lieta C-343/13)

(2013/C 260/45)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal do Trabalho de Leiria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Modelo Continente Hipermercados SA

Atbildētāja: Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ņemot vērā Kopienas tiesības un īpaši iepriekš minēto direktīvu [2011/35/ES ⁽¹⁾ un tās 19. pantu] — vai sabiedrību apvienošanās ietver sistēmu, saskaņā ar kuru atbildība par administratīviem pārkāpumiem par darbībām, kuras iegūtā sabiedrība ir veikusi pirms apvienošanās reģistrēšanas, tiek nodota ieguvējai sabiedrībai?
- 2) Vai Direktīvas [2011/35/ES] piemērošanas nolūkos sankcija par administratīvu pārkāpumu var tikt uzskatīta par kredītu trešās personas (šajā gadījumā — valsts, par noteikumu, kas saistīti ar administratīviem pārkāpumiem, pārkāpšanu) labā, un tā rezultātā attiecīgais parāds (naudas sods) par administratīvu pārkāpumu, attiecībā uz kuru valsts ir kreditors, tiek nodots ieguvējai sabiedrībai?
- 3) Vai Komerksabiedrību kodeksa 112. panta interpretācija, saskaņā ar kuru no direktīvas neizriet, ka būtu jāizbeidz tiesvedība par administratīvu pārkāpumu, kurš ir veikts pirms apvienošanās, vai būtu jāatceļ attiecīgais naudas sods, ir pretrunā iepriekš minētajai Kopienas direktīvai, kurā ir noteiktas sabiedrību apvienošanās sekas, tādējādi radot plašu tiesību normas interpretāciju, kas ir pretrunā Kopienas tiesību principiem un it īpaši direktīvas 19. pantam?
- 4) Vai šī interpretācija ir uzskatāma par principa, ka administratīvs pārkāpums nevar pastāvēt bez (ierobežotas) atbildības bez vainas vai iekļaujošā subjekta atbildības ar vainu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīva 2011/35/ES par akciju sabiedrību apvienošanu (OV L 110, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza Commissione tributaria provinciale di Roma (Itālija) — Cristiano Blanco/Agenzia delle Entrate

(Lieta C-344/13)

(2013/C 260/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Cristiano Blanco

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prejudiciālais jautājums

Vai EKL 49. pantam pretrunā ir tas, ka Itālijas rezidentiem tiek noteikti pienākumi aplikšanai ar nodokli deklarēt Eiropas Savienības dalībvalstu azartspēļu organizēšanas vietās gūtos laimestus un par tiem maksāt nodokli, kā noteikts 1986. gada 22. decembra Prezidenta dekrēta Nr. 917 (*Testo Unico [delle] Imposte sui Redditi* [Likums par iedzīvotāju ienākuma nodokli]) 67. panta [1. punkta] d) apakšpunktā, vai arī tas ir uzskatāms par attaisnotu ar sabiedriskās kārtības, valsts drošības un veselības apsvērumiem EKL 46. panta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. jūnijā iesniedza Supreme Court (Īrija) — Karen Millen Fashions Ltd/Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Lieta C-345/13)

(2013/C 260/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Karen Millen Fashions Ltd

Atbildētāji: Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, izskatot dizainparauga individuālo būtību, par kuru ir apgalvots, ka tas ir aizsargāts kā neregistrēts Kopienas dizainparaugs Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem ⁽¹⁾ izpratnē, informēta

lietotāja vispārējais iespaids minētās regulas 6. panta izpratnē ir jāvērtē, ņemot vērā to, vai tas atšķiras no vispārējā iespaida, kas šādam lietotājam rodas a) saistībā ar jebkuru individuālu dizainparaugu, kurš agrāk darīts pieejams sabiedrībai, vai b) saistībā ar jebkādu zināmu dizainparaugu iezīmju apkopojumu no vairākiem nekā viena šāda agrāka dizainparauga?

- 2) Vai Kopienas dizainparaugu tiesai ir pienākums uzskatīt par spēkā esošu neregistrētu Kopienas dizainparaugu Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem 85. panta 2. punkta izpratnē, ja tiesību īpašnieks tikai norāda, kas ir attiecīgā dizainparauga individuālā būtība, vai tiesību īpašniekam ir pienākums pierādīt, ka konkrētajam dizainparaugam ir individuāla būtība saskaņā ar attiecīgās regulas 6. pantu?

(¹) OV L 3, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 25. jūnijā — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-351/13)

(2013/C 260/48)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Markoulli un B. Schima)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenodrošinot to, ka no 2012. gada 1. janvāra dējējvistas vairs netiek audzētas neuzlaboto būru sistēmās, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri noteikti Padomes 1999. gada 19. jūlija Direktīvas 1999/74/EK (¹), ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai, 3. pantā un 5. panta 2. punktā;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar Direktīvas 1999/74/EK 5. panta 2. punktu no 2012. gada 1. janvāra ir aizliegts audzēt dējējvistas neuzlaboto būru sistēmās. Turklāt Direktīvas 1999/74/EK 3. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, lai dējējvistu īpašnieki vai turētāji dējējvistām izmantotu tikai ar šo direktīvu atļautās audzēšanas sistēmas.

Komisija ir vērsusi dalībvalstu uzmanību uz to pienākumiem izpildīt iepriekš minētās šīs direktīvas normas līdz 2011. gadam. No ziņām, ko sniegusi Grieķijas Republika, izriet, ka ievērojams skaits dējējvistu audzētavu īpašnieku un turētāju direktīvā paredzētajā transponēšanas termiņā neesot varējuši izpildīt pienākumus, kas tiem izriet no Direktīvas 1999/74/EK.

No ziņām, ko Grieķijas Republika sniegusi pirmstiesas procedūras gaitā, kā arī no šo ziņu nesenākajiem atjauninājumiem izriet, ka Grieķijas Republika vēl nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Direktīvas 1999/74/EK 3. pantā un 5. panta 2. punktā.

(¹) OV L 203, 3.8.1999., 53.-57. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Itālija) — Umbra Packaging srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Lieta C-355/13)

(2013/C 260/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Umbra Packaging srl

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Likumdošanas dekrēta Nr. 259/2003 160. pants, no kura izriet nodoklis par valdības piešķirto koncesiju atbilstoši tabulai Republikas Prezidenta dekrēta Nr. 641/1972 21. pantā, ir saderīgs ar Direktīvas 2002/20 (¹) 3. pantu, ar kuru komunikāciju liberalizētajā sistēmā nav iekļautas administratīvās iestādes kontroles pilnvaras, ar ko ir attaisnota tā iekasēšana no pakalpojuma lietotāja?
- 2) Vai Ministra dekrēta Nr. 33/1990 3. panta 2. punkts, uz ko norādīts tabulā, kura ietverta 21. pantā Republikas Prezidenta dekrētā Nr. 641/1972, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Dekrētlukuma Nr. 151/1991 3. pantu, atbilst brīvas konkurences sistēmai un Līguma 102. pantā paredzētajam aizliegumam piemērot atšķirīgus nosacījumus līdzvērtīgos darījumos?

- 3) Vai nodokļa par valdības piešķirto koncesiju atšķirīgs apmērs attiecībā uz mājāsaimniecībām un uzņēmumiem un tā piemērošana vienīgi abonementa līgumiem, neiekļaujot priekšapmaksas pakalpojumus, atbilst saprātīguma un atbilstības kritērijiem un nerada šķēršļus konkurences tirgus izveidei?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza *Supreme Court of the United Kingdom — Public Relations Consultants Association Ltd/The Newspaper Licensing Agency Ltd u.c.*

(Lieta C-360/13)

(2013/C 260/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Public Relations Consultants Association Ltd*

Atbildētāji: *The Newspaper Licensing Agency Ltd u.c.*

Prejudiciālie jautājumi

Apstākļos, kad:

- galalietotājs apskata tīmekļa vietni, neveicot lejuplādēšanu, drukāšanu vai citas darbības, lai izveidotu tās kopiju;
- šīs tīmekļa vietnes kopijas tiek automātiski izveidotas uz ekrāna un interneta “cache” [kešatmiņā] galalietotāja datora cietajā diskā;
- šo kopiju izveidošana ir neaizstājama tehnoloģiskajiem procesiem, kas īstenojami pareizā un efektīvā interneta pārlūkošanas procesā;
- ekrāna kopija paliek uz ekrāna līdz brīdim, kad galalietotājs pamet attiecīgo tīmekļa vietni, tad tā tiek automātiski izdzēsta, atbilstoši datora parastajai darbībai;
- keša kopija paliek kešatmiņā līdz brīdim, kad to pārklāj cits materiāls, kad galalietotājs apskata turpmākas tīmekļa vietnes, tad tā tiek automātiski izdzēsta datora normālas darbības gaitā; un
- kopijas netiek uzglabātas ilgāk kā ilgst iepriekš iv) un v) punktā minētie parastie procesi, kas saistās ar interneta izmantošanu;

Vai šādas kopijas ir i) pagaidu, ii) īslaicīgas vai papildu; iii) neatņemamas un būtiskas tehnoloģiska procesa daļas Direktīvas 2001/29/EK (¹) 5. panta 1. punkta izpratnē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV L 167, 10. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 26. jūnijā — Eiropas Komisija/ Slovērijas Republika

(Lieta C-361/13)

(2013/C 260/51)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Schatz un A. Tokár)

Atbildētāja: Slovērijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, atsakoties piešķirt Ziemassvētku pabalstu, kas paredzēts Likumā Nr. 592/2006, personām, kurām ir tiesības to saņemt, bet kas dzīvo citā dalībvalstī, nevis Slovērijas Republikā, Slovērijas Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. un 48. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 (¹) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 7. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Slovērijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ziemassvētku pabalsts, kas ir noteikts Likumā Nr. 592/2006, ir vecuma pabalsts Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, kurš jāpiešķir arī tām personām, kurām ir tiesības to saņemt un kuras dzīvo ārpus konkrētās dalībvalsts (šajā gadījumā — ārpus Slovērijas Republikas). Tādēļ ar valsts tiesību normu nevar ierobežot personu, kurām ir tiesības to saņemt un kuras dzīvo ārpus Slovērijas Republikas, tiesības saņemt Ziemassvētku pabalstu. Līdz ar to Slovērijas Republikas tiesību norma, kurā ir noteikts šāds ierobežojums, ir nesaderīga ar LESD 45. un 48. pantu un Regulas Nr. 883/2004 7. pantu.

(¹) OV L 166, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. jūnijā iesniedza *Corte suprema di cassazione* (Itālija) — *Maurizio Fiamingo/Rete Ferroviaria Italiana SpA*

(Lieta C-362/13)

(2013/C 260/52)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Maurizio Fiamingo*

Atbildētāja: *Rete Ferroviaria Italiana SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai darbam kuģniecībā ir piemērojamas Direktīvā 1999/70/EK⁽¹⁾ ietvertā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku klauzulas un, it īpaši, vai 2. klauzulas 1. punkts ir attiecināms arī uz noteikta laika darba ņēmējiem, kuri pieņemti darbā uz prāmjiem, kas veic reisu katru dienu?
- 2) Vai Direktīvā 1999/70/EK ietvertais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku un it īpaši 3. klauzulas 1. punkts aizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu (*Codice di navigazione* 332. pants), kurā paredzēta norāde par līguma "ilgumu", nevis "termiņu", un vai minētajai direktīvai atbilst tas, ka līguma ilgums ir paredzēts, norādot skaidru galīgo termiņu ilguma ziņā ("maksimāli 78 dienas"), bet neskaidru termiņu beigu datuma ziņā?
- 3) Vai Direktīvā 1999/70/EK ietvertais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku un it īpaši 3. klauzulas 1. punkts aizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu (*Codice di navigazione* 325., 326. un 332. pants), kurā identificēti līguma uz noteiktu laiku objektīvie iemesli, paredzot vienīgi reisu vai reisu, kuri jāveic, kā rezultātā līguma priekšmets (dienests) būtībā sakrīt ar iemeslu (pamatojumu, kāpēc tas noslēgts uz noteiktu laiku)?
- 4) Vai Direktīvā ietvertais pamatnolīgums nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu (šajā lietā — *Codice di navigazione* normas), kurā tad, ja tiek izmantoti secīgi līgumi (kas var tikt izmantoti ļaunprātīgi 5. klauzulas izpratnē), tos nav iespējams pārveidot par darba tiesiskajām attiecībām uz nenoteiktu laiku (pasākums, kas *Codice di navigazione* 326. pantā paredzēts tikai gadījumos, kad nodarbinātā persona ir dienestā nepārtraukti ilgāk nekā vienu gadu, un gadījumos, kad no līguma izbeigšanās līdz nākamā secīgā līguma noslēgšanai pāriet laika posms, kas nav ilgāks par sešdesmit dienām)?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. jūnijā iesniedza *Corte suprema di cassazione* (Itālija) — *Leonardo Zappalà/Rete Ferroviaria Italiana SpA*

(Lieta C-363/13)

(2013/C 260/53)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Leonardo Zappalà*

Atbildētāja: *Rete Ferroviaria Italiana SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai darbam kuģniecībā ir piemērojamas Direktīvā 1999/70/EK⁽¹⁾ ietvertā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku klauzulas un, it īpaši, vai 2. klauzulas 1. punkts ir attiecināms arī uz noteikta laika darba ņēmējiem, kuri pieņemti darbā uz prāmjiem, kas veic reisu katru dienu?
- 2) Vai Direktīvā 1999/70/EK ietvertais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku un it īpaši 3. klauzulas 1. punkts aizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu (*Codice di navigazione* 332. pants), kurā paredzēta norāde par līguma "ilgumu", nevis "termiņu", un vai minētajai direktīvai atbilst tas, ka līguma ilgums ir paredzēts, norādot skaidru galīgo termiņu ilguma ziņā ("maksimāli 78 dienas"), bet neskaidru termiņu beigu datuma ziņā?
- 3) Vai Direktīvā 1999/70/EK ietvertais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku un it īpaši 3. klauzulas 1. punkts aizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu (*Codice di navigazione* 325., 326. un 332. pants), kurā identificēti līguma uz noteiktu laiku objektīvie iemesli, paredzot vienīgi reisu vai reisu, kuri jāveic, kā rezultātā līguma priekšmets (dienests) būtībā sakrīt ar iemeslu (pamatojumu, kāpēc tas noslēgts uz noteiktu laiku)?
- 4) Vai Direktīvā ietvertais pamatnolīgums nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu (šajā lietā — *Codice di navigazione* normas), kurā tad, ja tiek izmantoti secīgi līgumi (kas var tikt izmantoti ļaunprātīgi 5. klauzulas izpratnē), tos nav iespējams pārveidot par darba tiesiskajām attiecībām uz nenoteiktu laiku (pasākums, kas *Codice di navigazione* 326. pantā paredzēts tikai gadījumos, kad nodarbinātā persona ir dienestā nepārtraukti ilgāk nekā vienu gadu, un gadījumos, kad no līguma izbeigšanās līdz nākamā secīgā līguma noslēgšanai pāriet laika posms, kas nav ilgāks par sešdesmit dienām)?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. jūnijā iesniedza High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) — International Stem Cell Corporation/Comptroller General of Patents

(Lieta C-364/13)

(2013/C 260/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: International Stem Cell Corporation

Atbildētāja: Comptroller General of Patents

Prejudiciālie jautājumi

Vai cilvēka neapaugļota olšūna, kuras sadalīšanās un tālāka attīstība ir tikusi stimulēta ar partenogēnēzi un kura atšķirībā no apaugļotas olšūnas ietver vienīgi pluripotentas šūnas un nav spējīga attīstīties līdz cilvēkam, ietilpst jēdzienā “cilvēka embrijs” Direktīvas 98/44/EK ⁽¹⁾ par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā 6. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 6. jūlija Direktīva 98/44/EK par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā (OV L 213, 13. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) — Profit Investment SIM SpA, likvidācijas procesā/Stefano Ossi un Commerzbank AG

(Lieta C-366/13)

(2013/C 260/55)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Profit Investment SIM SpA, likvidācijas procesā

Atbildētāji: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai var apgalvot, ka divas dažādas Regulas Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktā minētās prasības ir saistītas, ja abu šo prasību priekšmets un tajās norādītie prasības pamati atšķiras un tās nav savstarpēji pakļautas vai juridiski un loģiski nesaiderīgas, bet, apmierinot vienu no šīm prasībām, faktiski var tikt ietekmētas intereses, kuru aizsardzībai ir celta otra prasība?
- 2) Vai var uzskatīt, ka prasība par jurisdikcijas paplašināšanas klauzulas rakstveida formu, kas ir noteikta minētās regulas 23. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ir izpildīta, ja šī klauzula ir ietverta obligācijas izdevēja vienpusēji sagatavotā dokumentā (informējošā paziņojumā), kā rezultātā jurisdikcija ir paplašināta attiecībā uz strīdiem, kuros ir iesaistīts jebkurš šo obligāciju pircējs nākotnē un kas saistīti ar to spēkā esamību; vai arī, tieši pretēji, var apgalvot, ka šādas klauzulas ietveršana obligāciju jautājumu reglamentējošā dokumentā, kurš ir paredzēts pārrobežu darījumiem, atbilst starptautiskajā uzņēmējdarbībā pieņemtajai formai šīs regulas 23. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē?
- 3) Vai minētās Regulas 5. panta 1. punktā izmantotais jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem”, ir jāsaprot kā tāds, kurš attiecas tikai uz tiem strīdiem, kuros ir paredzēts tiesas ceļā apstiprināt no līguma radušos tiesisko attiecību pastāvēšanu, kā arī uz ar šīm attiecībām cieši saistītiem strīdiem, vai arī tas būtu jāpaplašina, iekļaujot arī strīdus, kuros prasītājs, neatsaucoties uz līgumu, apstrīd juridiski spēkā esošu līgumisku attiecību pastāvēšanu un tādējādi lūdz atļūdzināt uz tāda dokumenta pamata samaksātās summas, kuram, viņaprāt, nav nekāda juridiska spēka?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza Commissione tributaria provinciale di Roma (Itālija) — Pier Paolo Fabretti/Agenzia delle Entrate

(Lieta C-367/13)

(2013/C 260/56)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Pier Paolo Fabretti

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prejudiciālais jautājums

Vai EKL 49. pantam pretrunā ir tas, ka Itālijas rezidentiem tiek noteikti pienākumi aplikšanai ar nodokli deklarēt Eiropas Savienības dalībvalstu azartspēļu organizēšanas vietās gūtos laimestus un par tiem maksāt nodokli, kā noteikts 1986. gada 22. decembra Prezidenta dekrēta Nr. 917 (*Testo Unico [delle] Imposte sui Redditi* [Likums par iedzīvotāju ienākuma nodokli]) 67. panta [1. punkta] d) apakšpunktā, vai arī tas ir uzskatāms par attaisnotu ar sabiedriskās kārtības, valsts drošības un veselības apsvērumiem EKL 46. panta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza *Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) — *Strafzaken/N.F. Gielen u.c.*

(Lieta C-369/13)

(2013/C 260/57)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Lietas dalībnieki pamata procesā

N.F. Gielen, M. M. J. Geerings, F. A. C. Pruijboom un A. A. Pruijboom

Prejudiciālie jautājumi

1.a Vai ķīmisko vielu alfa-fenilacetoacetonitrilu (CAS Nr. 4468-48-8; turpmāk tekstā — “APAAN”) var pielīdzināt klasificētai vielai 1-fenil-2-propanons (CAS-Nr. 103-79-7, turpmāk tekstā — “BMK”) It īpaši *Rechtbank* vēlas noskaidrot, vai nīderlandiešu valodas termins “bevatten”, angļu valodas termins “containing” un franču valodas termins “contenant” ir interpretējami tādejādi, ka viela BMK kā tāda jau ir ietverta vielā APAAN.

Ja atbilde uz 1.a jautājumu ir noliedzoša, *Rechtbank* vēlas uzdot Tiesai šādus papildu jautājumus:

1.b Vai APAAN ir vai nav uzskatāma par vienu no “stoffen (...)”, die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijker of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd” vai “substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means” vai arī “une autre préparation contenant des substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en œuvre ou économiquement viables”? No 3. pielikumā norā-

dītās policijas sniegtās informācijas izriet, ka runa ir par salīdzinoši nesarežģītu vai pat vienkārši īstenojamu pārveidošanas procesu.

1.c Vai, atbildot uz 1.b jautājumu, it īpaši saistībā ar jēdzienu “economische rendabele middelen/economically viable means/[moyens] économiquement viable”, ir būtiski, ka APAAN pārvēršana BMK — pat ja tas tiek veikts nelikumīgi — ļauj iegūt ievērojamas naudas summas, ja vēlāk ir izdevies APAAN pārvērst BMK un/vai amfetamīnā, un/vai, ja ir īstenota (nelikumīga) no APAAN iegūtā BMK tirdzniecība?

2. Jēdziens “komersants” ir definēts Regulas Nr. 273/2004⁽¹⁾ 2. panta d) punktā un Regulas Nr. 111/2005⁽²⁾ 2. panta f) punktā. Atbildot uz nākamo jautājumu, *Rechtbank* lūdz Tiesu vadīties pēc tā, ka šajā lietā runa ir par klasificētu vielu regulu 2. panta a) punkta izpratnē vai par līdzvērtīgu vielu regulu I pielikuma “Klasificētās vielas, kas definētas 2. panta a) punktā” izpratnē.

Vai jēdziens “komersants” ietver arī fizisku personu, kuras īpašumā, vai nu vienai pašai vai kopā ar citām juridiskām vai fiziskām personām, (ar nodomu) bez attiecīgas atļaujas ir kāda klasificēta viela, nepastāvot vēl kādiem citiem aizdomas izraisošiem apstākļiem?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 273/2004 par narkotisko vielu prekursoriem (OV L 47, 1. lpp.).
(²) Padomes 2004. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 111/2005, ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Kopienu un trešām valstīm (OV 2005, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 2. jūlijā — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-378/13)

(2013/C 260/58)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Patakia un A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu spriedumu, ko Tiesa 2005. gada 6. oktobrī pasludinājusi lietā C-502/03 Komisija/Grieķijas Republika, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri tai paredzēti ar LESD 260. panta 1. punktu;

- piespriest Grieķijas Republikai samaksāt Komisijai norādīto kavējuma naudu EUR 71 193,60 apmērā par katru nokavējuma dienu lietā C-502/03 pasludinātā sprieduma izpildē, sākot ar dienu, kad tiks pieņemts spriedums šajā lietā, līdz dienai, kad tiks izpildīts spriedums lietā C-502/03;
- piespriest Grieķijas Republikai samaksāt Komisijai naudas sodu EUR 7 786,80 apmērā dienā, sākot ar dienu, kad tika pasludināts spriedums lietā C-502/03, līdz dienai, kad tiks pasludināts spriedums šajā lietā vai arī līdz dienai, kad tiks izpildīts spriedums, kas pasludināts lietā C-502/03, ja tas notiktu agrāk;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Spriedumā lietā C-502/03 Komisija/Grieķijas Republika, kas pieņemts 2005. gada 6. oktobrī, Tiesa ir atzinusi turpmāko:
 - 1) neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 4., 8. un 9. pantam Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti šajā direktīvā;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 2) Līguma par Eiropas Savienības darbību 260. panta 1. punktā ir paredzēts, — ja Eiropas Savienības Tiesa konstatē, ka dalībvalsts nav izpildījusi kādu Līgumos paredzētu pienākumu, šai valstij jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Tiesas sprieduma izpildei.
- 3) Komisija, ievērojot pirmstiesas stadiju, kā noteikts LESD 260. pantā, nosūtīja Grieķijas Republikai brīdinājuma vēstuli un papildu brīdinājuma vēstuli, ar ko aicināja to sniegt apsvērumus par pasākumu īstenošanu iepriekš minētā sprieduma izpildei.
- 4) Izvērtējusi atbildes, ko Grieķijas Republika sniegusi uz iepriekš minētajām vēstulēm, un konkrēti 8 norādes par sekmēm minētajā pasākumu īstenošanā, par kurām Grieķijas Republika ziņojusi, Komisija konstatēja, ka Grieķijas Republika vairāk nekā septiņus gadus pēc iepriekš minētā sprieduma pasludināšanas vēl nav veikusi visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Tiesas 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-502/03, un nolēma iesniegt prasību, kas paredzēta LESD 260. panta 2. punktā.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 19. aprīļa spriedumu lietā T-51/11 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Komisija 2013. gada 3. jūlijā iesniedza Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)

(Lieta C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (pārstāvji — N. Morais Sarmento un L. Pinto Monteiro, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lēmuma nepieņemšana saprātīgā laika posmā

i. Tiesvedības noilgums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc tam, kad bija beidzies Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (¹) 3. pantā paredzētais četru gadu tiesvedības noilguma termiņš. Tāpat, pat ja ir iespējams, ka tiesvedības noilguma termiņš tika pārtraukts, ir pagājis vairāk nekā dubults noilguma termiņš, nepieņemot nekādu lēmumu atbilstoši Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta ceturtajai daļai. Tā kā iestājās noilgums, apstrīdētais lēmums ir jāatzīst par prettiesisku un neizpildāmu.

ii. Tiesiskās noteiktības principa pārkāpums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tas, ka Komisija ļāva pāriet vairāk nekā 20 gadiem no apgalvotā pārkāpuma līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, ir uzskatāms par tiesiskās noteiktības principa neievērošanu. Šis Eiropas Savienības tiesību sistēmas pamatprincips paredz, ka visiem indivīdiem ir tiesības, lai to lietas tiktu izskatītas Eiropas Savienības iestādēs saprātīgā laika posmā.

iii. Tiesību uz aizstāvību pārkāpums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tās tiesības uz aizstāvību ir pārkāptas tiktāl, ciktāl, ņemot vērā, ka no apgalvotā pārkāpuma līdz galīgā lēmuma pieņemšanai pagāja vairāk nekā 20 gadi, apelācijas sūdzības iesniedzējai tika liegtas tiesības savlaicīgi iesniegt savus apsvērumus, proti, laikā, kad tās rīcībā vēl bija dokumenti, kas tai ļāva pamatot izdevumus, kurus Komisija uzskata par neattaisnotiem.

(¹) Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 19. aprīļa spriedumu lietā T-52/11 *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)*/Komisija 2013. gada 3. jūlijā iesniedza *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)*

(Lieta C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)* (pārstāvji — N. Morais Sarmento un L. Pinto Monteiro, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;

— pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti**Lēmuma nepieņemšana saprātīgā laika posmā**

i. Tiesvedības noilgums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc tam, kad bija beidzies Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (¹) 3. pantā paredzētais četru gadu tiesvedības noilguma termiņš. Tāpat, pat ja ir iespējams, ka tiesvedības noilguma termiņš tika pārtraukts, ir pagājis vairāk nekā dubults noilguma termiņš, nepieņemot nekādu lēmumu atbilstoši

Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta ceturtajai daļai. Tā kā iestājas noilgums, apstrīdētais lēmums ir jāatzīst par pretprettiesisku un neizpildāmu.

ii. Tiesiskās noteiktības principa pārkāpums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tas, ka Komisija ļāva paiet vairāk nekā 20 gadiem no apgalvotā pārkāpuma līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, ir uzskatāms par tiesiskās noteiktības principa neievērošanu. Šis Eiropas Savienības tiesību sistēmas pamatprincips paredz, ka visiem indivīdiem ir tiesības, lai to lietas tiktu izskatītas Eiropas Savienības iestādēs saprātīgā laika posmā.

iii. Tiesību uz aizstāvību pārkāpums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tās tiesības uz aizstāvību ir pārkāptas tiktāl, ciktāl, ņemot vērā, ka no apgalvotā pārkāpuma līdz galīgā lēmuma pieņemšanai pagāja vairāk nekā 20 gadi, apelācijas sūdzības iesniedzējai tika liegtas tiesības savlaicīgi iesniegt savus apsvērumus, proti, laikā, kad tās rīcībā vēl bija dokumenti, kas tai ļāva pamatot izdevumus, kurus Komisija uzskata par neattaisnotiem.

(¹) Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 19. aprīļa spriedumu lietā T-53/11 *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)*/Komisija 2013. gada 3. jūlijā iesniedza *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)*

(Lieta C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)* (pārstāvji — N. Morais Sarmento un L. Pinto Monteiro, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;

— pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriet Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lēmuma nepieņemšana saprātīgā laika posmā

i. Tiesvedības noilgums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc tam, kad bija beidzies Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ 3. pantā paredzētais četru gadu tiesvedības noilguma termiņš. Tāpat, pat ja ir iespējams, ka tiesvedības noilguma termiņš tika pārtraukts, ir pagājis vairāk nekā dubults noilguma termiņš, nepieņemot nekādu lēmumu atbilstoši Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta ceturtajai daļai. Tā kā iestāšanās noilgums, apstrīdētais lēmums ir jāatzīst par prettiesisku un neizpildāmu.

ii. Tiesiskās noteiktības principa pārkāpums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tas, ka Komisija ļāva paiet vairāk nekā 20 gadiem no apgalvotā pārkāpuma līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, ir uzskatāms par tiesiskās noteiktības principa neievērošanu. Šis Eiropas Savienības tiesību sistēmas pamatprincips paredz, ka visiem indivīdiem ir tiesības, lai to lietas tiktu izskatītas Eiropas Savienības iestādēs saprātīgā laika posmā.

iii. Tiesību uz aizstāvību pārkāpums

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tās tiesības uz aizstāvību ir pārkāptas tiktāl, ciktāl, ņemot vērā, ka no apgalvotā pārkāpuma līdz galīgā lēmuma pieņemšanai pagāja vairāk nekā 20 gadi, apelācijas sūdzības iesniedzējai tika liegtas tiesības savlaicīgi iesniegt savus apsvērumus, proti, laikā, kad tās rīcībā vēl bija dokumenti, kas tai ļāva pamatot izdevumus, kurus Komisija uzskata par neattiecinātiem.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 5. jūlijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) — M. G., N. R./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Lieta C-383/13)

(2013/C 260/62)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: M. G., N. R.

Atbildētājs: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja valsts pārvaldes iestāde pārkāpj vispārējo tiesību uz aizstāvību aizsardzības principu, kurš ir pausts arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽¹⁾ 41. panta 2. punktā, pieņemot lēmumu par [termiņa] pagarinājumu, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi ⁽²⁾, 15. panta 6. punktā, vai uzreiz un visos gadījumos ir atceļama aizturēšana?
- 2) Vai šis vispārējais tiesību uz aizstāvību aizsardzības princips ļauj līdzsvarot intereses, kad papildus šī principa pārkāpuma smagumam un no tā izrietošo ārzemnieku tiesību aizskārumam tiek ņemtas vērā dalībvalsts intereses, kurām ir kalpojis aizturēšanas [termiņa] pagarinājums?

⁽¹⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 348, 98. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 5. jūlijā — Eiropas Komisija/Kipras Republika

(Lieta C-386/13)

(2013/C 260/63)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, K. Herrmann un M. Patakia)

Atbildētāja: Kipras Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kuri vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvu 2009/28/EK ⁽¹⁾ par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK ⁽²⁾ un 2003/30/EK ⁽³⁾, vai katrā ziņā nepazīņojot šos tiesību aktus Komisijai, Kipras Republika nav izpildījusi minētās direktīvas 27. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Kipras Republikai saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu samaksāt kavējuma naudu EUR 11 404,80 dienā, sākot no Tiesas sprieduma pasludināšanas dienas;

— piespriest Kipras Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK ir par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un par grozījumiem Direktīvās 2001/77/EK un 2003/30/EK un to sekojošu atcelšanu (turpmāk tekstā — “Direktīva 2009/28/EK”). Saskaņā ar tās 1. pantu ar minēto direktīvu ir izveidota vienota sistēma no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanas veicināšanai. Tajā ir paredzēti valstu obligātie mērķi no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas kopējā īpatsvara sasniegšanai elektroenerģijas bruto galapatēriņā, kā arī mērķis šādas enerģijas īpatsvaram transporta nozarē. Tajā ir izklāstīti noteikumi par statistisko pārdali dalībvalstu starpā, par kopīgiem dalībvalstu un trešo valstu projektiem, izcelsmes apliecinājumiem, administratīvajām procedūrām, informāciju un mācībām, kā arī no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās enerģijas piekļuvi elektrotīkliem. Tajā ir noteikti ilgtspējības kritēriji biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem.
- 2) Saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 27. pantu dalībvalstīm ir jāpieņem valsts tiesību akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2010. gada 5. decembrim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, un jādara Komisijai zināmi pasākumi, ko tās pieņēmušas; šī paziņošana ir pienākuma transponēt ES direktīvas valsts tiesībās un pienākuma lojāli sadarboties neatņemama sastāvdaļa, un tas ir paredzēts arī LESD 260. panta 3. punktā.
- 3) Pamatojoties uz Kipras iestāžu saraksti un paziņotajiem valsts pasākumiem, pirmstiesas procedūras gaitā un pirms lēmuma celt šo prasību Komisija ir konstatējusi, ka Kipras Republika nav pieņēmusi visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pilnībā pielāgotu valsts tiesību normas Direktīvas 2009/28/EK normām, un ir nolēmusi iesniegt prasību saskaņā ar LESD 258. pantu, kopā ar LESD 260. panta 3. punktu, lai panāktu, ka Tiesa atzīst, ka Kipras Republika nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no iepriekš minētās direktīvas 27. panta 1. punkta.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. maija spriedumu lietā T-294/11 Grieķijas Republika/Eiropas Komisija 2013. gada 8. jūlijā iesniedza Grieķijas Republika

(Lieta C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvis — I. Khalkias)

Otra lietas dalībniecē: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- apmierināt apelācijas sūdzību;
- atcelt Vispārējās tiesas pārsūdzēto spriedumu to pamatu dēļ, kas tālāk ir izklāstīti detalizētā veidā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu attiecībā uz olīveļļas ražošanas nozari Grieķijas Republika norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, jo ir nepareizi interpretētas un piemērotas attiecīgi dokumentos AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17933/2000 un AGRI/61495/2002 ietvertās vadlīnijas, ciktāl spriedumā bija atzīts, ka kontroles sistēmas acīmredzami uzlabojumi olīveļļas ražošanas nozarē 2004.–2005. gada laikā, salīdzinājumā ar 2003.–2004. gadu, ir uzskatāmi par atkārtotu pārkāpumu, pienākumu neizpildes turpināšanos un ievērojamu pasliktināšanos, kas pamato korekcijas palielināšanu 2004./2005. gadā, lai gan acīmredzami nebija atbilstoši palielināt korekciju no 10 %, kas bija piemērota 2003./2004. gadam, līdz 15 % par 2004./2005. gadu, pamatojoties uz atkārtotu pārkāpumu, ņemot vērā, ka tai laikā bija novērojami vairāki uzlabojumi (turpmāka olīveļļas ražošanas GIS uzlabošanās, uzlabotas pārbaudes uz vietas un savstarpējās pārbaudēs, kurās tiek konstatēti pārkāpumi un uzlikti sodi), kā rezultātā tika pastiprināta kontroles sistēma.
- Ar otro apelācijas sūdzības pamatu attiecībā uz laukaugu nozari tiek apgalvots, ka:

- 1) ir pārkāptas Eiropas Savienības tiesības un samērīguma princips, jo ir nepareizi interpretētas un jaunajai KLP piemērotas neatjaunotās vadlīnijas attiecībā uz vienotām agrākām KLP korekcijām, tā kā vienoto korekciju summas bija saistītas ar atšķirīgām kontroles normām, un

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16.–62. lpp.

⁽²⁾ OV L 283, 27.10.2001., 33.–40. lpp.

⁽³⁾ OV L 123, 17.5.2003., 42.–46. lpp.

2) Vispārējās tiesas sniegtais sprieduma pamatojums nav pietiekams, jo salīdzinājumā ar ZGIS-ĢIS informāciju, kura tika ņemta vērā 2007. ziņojuma iesniegšanas gadā, no 2009. gada jaunā un atjaunotā ZGIS-ĢIS ietvertās informācijas bija skaidrs, ka atšķirības un atkāpes ir minimālas un nepārsniedz 2,4 %, un līdz ar to nav sniegts pamatojums, kas attaisnotu korekciju 5 % apmērā, un turklāt esot ignorēti arī Grieķijas Republikas argumenti par savstarpējās administratīvās pārbaudes kvalitāti.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. jūlijā iesniedza Juzgado de lo Social de Barcelona (Spānija)
— **Andrés Rabal Cañas/Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial**

(Lieta C-392/13)

(2013/C 260/65)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social de Barcelona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Andrés Rabal Cañas

Atbildētāji: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 98/59 ⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais jēdziens “kolektīvā atļaišana”, kura piemērošanas jomā atkarībā no noteiktās skaitliskā robežvērtības ir ierindojama “atļaišana, ko viena vai vairāku ar konkrēto darba ņēmēju nesaistītu iemeslu dēļ veicis darba devējs”, – kā tas tiek izprasts Kopienas tiesībās – ir interpretējams tādējādi, ka ar to nav saderīga transponējošā valsts tiesību norma, kā *Estatuto de los Trabajadores* 51. panta 1. punkts, kurā piemērošanas joma ir ierobežota līdz noteiktiem līguma izbeigšanas gadījumiem “saimniecisku, tehnisku, organizatorisku vai ar ražošanu saistītu iemeslu dēļ”?

2) Vai, aprēķinot gadījumu skaitu, lai konstatētu “kolektīvas atļaišanas” gadījumu Direktīvas 98/59 1. panta 1. punkta izpratnē, pie vērā ņemamiem atļaišanas gadījumiem neatkarīgi no tā, vai tā ir “atļaišana, ko [...] veicis darba devējs” (saskaņā ar a) apakšpunktu), vai arī “darba līguma attiecību izbeigšana pēc darba devēja iniciatīvas viena vai vairāku ar konkrēto darba ņēmēju nesaistītu iemeslu dēļ, ar noteikumu, ka atļaišanas gadījumi ir vismaz pieci” (saskaņā ar b) apakšpunktu), ir pieskaitāmi atsevišķi līguma izbeigšanas, beidzoties līguma darbības termiņam (uz noteiktu laiku, noteikta darba vai pakalpojuma veikšanai) gadījumi, kā minēts *Estatuto de los Trabajadores* 49. panta 1. punkta c) apakšpunktā?

3) Vai jēdziens “kolektīva atļaišana saskaņā ar darba līgumiem, kas noslēgti uz ierobežotu laiku vai par kāda konkrēta darba veikšanu” Direktīvas 98/59 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā nepiemērošanas noteikuma izpratnē ir definēts, tikai par pamatu ņemot 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta kvantitatīvo kritēriju, vai arī papildus tam tiek prasīts, lai iemesls kolektīvai atļaišanai būtu meklējams arī vienotā uz noteiktu laiku noslēgtu kolektīvu darba vai pakalpojumu sniegšanas līgumu sistēmā?

4) Vai jēdziens “darba izpildes vieta” kā definīcijai “kolektīva atļaišana” Direktīvas 98/59 1. panta 1. punkta izpratnē būtisks “Kopienas tiesību termins” un, ņemot vērā arī to, ka Direktīva – kā tas izriet no tās 5. panta – ir radīta kā minimālu tiesību normu kopums, pieļauj tādā interpretācijā, ka ir pieļaujams, ka dalībvalsts transponējošā tiesību normā – kā *Estatuto de los Trabajadores* 51. panta 1. punktā – skaitliskās robežvērtības aprēķinā robeža vien ir attiecināta tikai uz “uzņēmumu” kā kopumu un tādēļ izslēdz gadījumus, kuros, ja “darba izpildes vieta” tiktu izvēlēta kā atsaucis lielums, aplūkotajā tiesību normā noteiktā skaitliskā sliekšņa vērtība būtu pārsniegta?

⁽¹⁾ Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atļaišanu (OV L 225, 16. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 11. jūlijā iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika)
— **Ministerstvo práce a sociálních věcí/Mgr. K. B.**

(Lieta C-394/13)

(2013/C 260/66)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Atbildētāja: Mgr. K. B.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā 76. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka konkrētajos apstākļos, proti, kad prasītāja, viņas vīrs un bērns dzīvo Francijā, kad viņas vīrs tur strādā, kad tur atrodas viņu interešu centrs un kad prasītāja pilnībā saņēma ģimenes pabalstu PAJE (agras bērnības pabalsts) Francijā, Čehijas Republika ir valsts, kuras kompetencē ir piešķirt ģimenes pabalstu — vecāku pabalstu?

2) Gadījumā, ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽²⁾ par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu pārejas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem Čehijas Republikai tiek paredzēts pienākums piešķirt ģimenes pabalstu pirms 2010. gada 30. aprīļa, kā arī tādējādi, ka valsts kompetenci, sākot no 2010. gada 1. maija, var ietekmēt jaunā dzīvesvietas definīcija, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulā (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (22. un turpmākie panti)?

3) Gadījumā, ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzīga: Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā izskatāmie, Čehijas Republika, sākot no 2010. gada 1. maija, ir valsts, kuras kompetencē ir ģimenes pabalsta izmaksa?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 166, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. jūlijā iesniedza Satakunnan käräjäoikeus (Somija) — Sähköalojen ammattiliitto ry/Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Lieta C-396/13)

(2013/C 260/67)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Satakunnan käräjäoikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Sähköalojen ammattiliitto ry

Atbildētājs: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Prejudiciālie jautājumi

1.1. Vai arodbiedrība, kas darbojas darba ņēmēju interesēs, var tieši atsaukties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu kā tiesu tiesību avotu pret pakalpojumu sniedzēju no citas dalībvalsts, ja tiesību norma (Polijas Darba likumu kodeksa 84. pants), kas tiek apgalvots, ka ir pretēja 47. pantam, ir vienīgi valsts tiesību norma?

1.2. Vai tiesvedībā par prasījumiem, kam ir iestājies termiņš, Direktīvas 96/71/EK ⁽¹⁾ izpratnē nodarbinātības valstī no Savienības tiesībām, it īpaši no Eiropas Savienības pamattiesību hartas 47. panta, kā arī no minētās direktīvas 5. panta 2. punkta un 6. panta izrietošā efektīvas tiesību aizsardzības principa, kas interpretēts saistībā ar Pamattiesību hartas 12. pantā garantēto biedrošanās arodbiedrību jomā (biedrošanās brīvības) brīvību, izriet, ka valsts tiesām ir jāatstāj nepiemērota darba ņēmēja izcelsmes valsts Darba likumu kodeksa norma, kas liedz piedziņai cedēt darba samaksas prasījumu nodarbinātības valsts arodbiedrībai, ja atbilstošā nodarbinātības valsts tiesību norma pieļauj darba samaksas prasījuma, kam ir iestājies termiņš, un līdz ar to prasītāja statusa cedēšanu piedziņai arodbiedrībai, kuras biedri ir visi darba ņēmēji, kas ir cedējuši savu prasījumu piedziņai?

1.3. Vai Lisabonas līguma 30. protokola noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka arī citām tiesām, kas nav Polijas vai Apvienotās Karalistes tiesas, tie ir jāņem vērā, ja izskatāmais strīds ir cieši saistīts ar Poliju un it īpaši ja darba līgumiem ir piemērojamas Polijas tiesības? Citiem vārdiem sakot, vai Polijas — Lielbritānijas protokols liedz Somijas tiesai konstatēt, ka Polijas tiesību vai administratīvās normas, administratīvā prakse vai administratīvie pasākumi pārkāpj Eiropas Savienības Pamattiesību hartā pasludinātās tiesības, brīvības un principus?

1.4. Vai Regulas "Roma I" 14. panta 2. punkts, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz piemērot dalībvalsts tiesību normu, atbilstoši kurai ir aizliegts cedēt prasības un tiesības, kas izriet no darba attiecībām?

1.5. Vai Regulas "Roma I" 14. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasījumu no darba līgumiem cedēšanai ir piemērojamas tās tiesības, kas atbilstoši Regulai "Roma I" ir piemērojamas attiecīgajam darba līgumam, neatkarīgi no tā, vai uz atsevišķa prasījuma saturu iedarbojas arī citu tiesību normas?

1.6. Vai Direktīvas 96/71 3. pants, ievērojot LESD 56. un 57. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka minimālās algas likmes jēdziens ietver pamata stundu algu atkarībā no darba samaksas grupas, akorda garantēto algu, atvaļinājuma naudu, iepriekš noteiktu dienas naudu un kompensāciju par ikdienas ceļu uz darbu (kompensācija par ceļā pavadīto laiku) atbilstoši tam, kā šie darba nosacījumi ir noteikti darba koplīgumā, kas atzīts par vispārāstošu un kam ir piemērojams direktīvas pielikums?

1.6.1. Vai LESD 56. [un 57.] pants un/vai Direktīvas 96/71/EK 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstīm kā tā dēvētajām uzņēmējām valstīm savās valsts tiesību

normās (vispāršaistošā darba koplīgumā) paredzēt pakalpojumu sniedzējiem no citas dalībvalsts pienākumu darba ņēmējam, kas ir norīkots darbā uz tās teritoriju, maksāt kompensāciju par ceļā pavadīto laiku un dienas naudu, ja ņem vērā, ka atbilstoši attiecīgajām valsts tiesību normām darba ņēmējs, kas norīkots darbā, visa norīkojuma laikā tiek uzskatīts par tādu, kas atrodas komandējumā, līdz ar to viņam ir tiesības uz kompensāciju par ceļā pavadīto laiku un dienas nauda?

1.6.2. Vai LESD 56. un 57. pants un/vai Direktīvas 96/71/EK 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz valsts tiesai atteikties atzīt varbūtēju uzņēmuma no citas dalībvalsts tā izcelsmes valstī radītu un piemērotu darba samaksas grupu sadalījumu?

1.6.3. Vai LESD 56. un 57. pants un/vai Direktīvas 96/71/EK 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir atļauts darba devējam no citas dalībvalsts spēkā esoši un nodarbinātības valsts tiesai saistošā viedā noteikt darba ņēmēju iedalījumu algas grupās, ja nodarbinātības valsts vispāršaistošā darba koplīgumā ir paredzēts pēc rezultāta atšķirīgs iedalījums darba samaksas grupās, vai arī uzņēmēja dalībvalsts, uz kuru tiek norīkots no citas dalībvalsts nākoša pakalpojumu sniedzēja darba ņēmējs, var noteikt pakalpojumu sniedzējam, kādi noteikumi viņam ir jāņem vērā, iedalot darba ņēmējus darba samaksas grupās?

1.6.4. Vai interpretējot Direktīvas 96/71/EK 3. pantu, ievērojot LESD 56. un 57. pantu, izmitināšana, kuras izmaksas darba devējam ir jāsedz, pamatojoties uz 6. jautājumā minēto darba koplīgumu, un ēdināšanas taloni, ko nodrošina no citas dalībvalsts nākošs pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar darba līgumu, ir jāuzskata par kompensāciju par izmaksām, kas radušās norīkošanas dēļ, vai tie ietilpst minimālās algas likmes jēdzienā 3. panta 1. punkta izpratnē?

1.6.5. Vai Direktīvas 96/71/EK 3. pants, skatīts kopā ar LESD 56. un 57. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nodarbinātības valsts vispāršaistošs darba koplīgums, interpretējot jautājumu par akorda algu, kompensāciju par ceļā pavadīto laiku un dienas naudām, ir jāuzskata par pamatotu ar sabiedriskās kārtības prasībām?

Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-405/13)

(2013/C 260/68)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, O. Beynet un L. Nicolae)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta, 3. panta 5. punkta b apakšpunkta, 7. un 8. punkta, kā arī 9. punkta c) apakšpunkta, 5. panta, 7. panta 4. punkta, 9. panta 1.-7. punkta, 10. panta 2. un 5. punkta, 11. panta 8. punkta, 13. panta 4. punkta un 5. punkta b) apakšpunkta, 16. panta 1. un 2. punkta, 25. panta 1. punkta, 26. panta 2. punkta c) apakšpunkta, 31. panta 3. punkta, 34. panta 2. punkta, 37. panta 1. punkta k), p) un q) apakšpunkta, 3. punkta b) un d) apakšpunkta, kā arī 10.-12. punkta, 38. panta 1. punkta, 39. panta 1., 4. un 8. punkta un I pielikuma 1. punkta noteikumus, vai katrā ziņā nepaziņojot Eiropas Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Rumānija nav izpildījusi šīs direktīvas 49. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu piespriest Rumānijai samaksāt kavējuma naudu EUR 30 228,48 apmērā par katru kavējuma dienu par pienākuma paziņot par Direktīvas 2009/72/EK transponēšanai nepieciešamo pasākumu pieņemšanu neizpildi, sākot no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas;

— piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2011. gada 3. martā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 1. lpp.).

⁽¹⁾ OV L 211, 55. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — Eiropas Komisija/Rumānija**(Lieta C-406/13)**

(2013/C 260/69)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, O. Beynet un L. Nicolae)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu ⁽¹⁾ 3. panta 3. un 4. punkta, 4. panta 2. punkta, 8. panta, 9. panta 1.-7. punkta, 10. panta 2. un 5. punkta, 13. panta 1. un 5. punkta, 14. panta 4. punkta un 5. punkta b) apakšpunkta, 16. panta 1. punkta, 25. panta 5. punkta, 36. panta 9. punkta trešās daļas, 41. panta 1. punkta d), g) un q) apakšpunkta, 3. punkta b) un d) apakšpunkta, 6. punkta a) un c) apakšpunkta, kā arī 10.-12. punkta, 42. panta 1. punkta, 43. panta 1., 4. un 8. punkta, 48. panta un I pielikuma 1. punkta noteikumus, vai katrā ziņā nepaziņojot Eiropas Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Rumānija nav izpildījusi šīs direktīvas 54. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu piespriest Rumānijai samaksāt kavējuma naudu EUR 30 228,48 apmērā par katru kavējuma dienu par pienākuma paziņot par Direktīvas 2009/73/EK transponēšanai nepieciešamo pasākumu pieņemšanu neizpildi, sākot no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas;
- piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2011. gada 3. martā.

⁽¹⁾ OV L 211, 94. lpp.**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 14. maija spriedumu lietā T-249/11 *Sanco/ITSB* — *Marsalman* (cāļa attēls) 2013. gada 19. jūlijā iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)****(Lieta C-411/13 P)**

(2013/C 260/70)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — J. Crespo Carrillo un A. Folliard-Monguiral)

Otra lietas dalībniece: *Sanco*, SA**Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:**

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- taisīt jaunu spriedumu pēc lietas būtības, noraidot prasību par apstrīdēto lēmumu, vai nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest prasītājai tiesvedībā Vispārējā tiesā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo esot pamatojusies uz pakalpojumu, uz kuriem attiecas reģistrācijai Nicas klasifikācijas 35. un 39. klasē pieteiktā preču zīme, klāsta kļūdainu interpretāciju. Preču un pakalpojumu līdzības novērtējumā esot pieļauta kļūda, jo Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka no pakalpojumu, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, piemērošanas jomas ir izslēgtas darbības, ko uzņēmējs piedāvā uz sava rēķina attiecībā uz savām precēm. Jautājums, vai šādi pakalpojumi Nicas klasifikācijas izpratnē ir jāsniedz uz trešo personu rēķina, ir tiesību jautājums, kas jāatrisina Tiesai.
- 2) Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo esot izvērtējusi preču un pakalpojumu papildinošo raksturu atkarībā no tā, cik nozīmīga konkrētās sabiedrības daļas uztverē ir kāda prece vai pakalpojums citu preču vai pakalpojumu "iegādei". Vispārējā tiesa neesot pārbaudījusi, vai preču un pakalpojumu papildinošais raksturs ir balstīts uz mijiedarbību tādējādi, ka to kopīgā lietošana no stingri objektīva viedokļa ir nepieciešama vai vēlama.
- 3) Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo esot secinājusi,

ka noteiktas papildinošas preces vai pakalpojumi automātiski ir līdzīgi, lai gan to līdzības pakāpe ir tikai neliela, nepārbaudot, vai no citiem faktoriem izrietošās atšķirības varētu neitralizēt šo papildinošo raksturu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (Kodificēta versija) (OV L 78, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 29. maija spriedumu lietā T-384/10 Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija 2013. gada 26. jūlijā iesniedza Spānijas Karaliste

(Lieta C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — A. Rubio González)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— katrā ziņā apmierināt apelācijas sūdzību un daļēji atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 29. maija spriedumu lietā T-384/10 Spānijas Karaliste/Komisija;

— daļēji atcelt atbilstoši tam, kā ir norādīts, Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu Nr. C(2010) 4147, ar kuru tiek samazināts Kohēzijas fonda atbalsts šādām projektu grupām: “Abastecimiento de agua a poblaciones ubicadas en la Cuenca Hidrográfica del Río Guadiana: Comarca de Andévalo” [Andevalo reģiona Gvadjanas upes hidrogrāfiskā baseina iedzīvotāju ūdensapgāde] (projekts Nr. 2000.ES.16.C.PE.133), “Saneamiento y depuración en la Cuenca del Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe y EE NN PP del Guadalquivir” [Gvadalkiviras baseina atveseļošana un attīrīšana: Gvadaira, Alharafe un Gvadalkiviras aizsargājamā dabas teritorija] (projekts Nr. 2000.ES.16.C.PE.066) un “Abastecimiento de agua a sistemas supramunicipales de las provincias de Granada y Málaga” [Granādas un Malagas provinču starppilsētu sistēmu ūdensapgāde] (projekts Nr. 2002.ES.16.C.PE.061);

— katrā ziņā piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar būves jēdzienu, jo Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka viss tīkls ir būve Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras⁽¹⁾, 1. panta c) punkta izpratnē.

Pārsūdzētais spriedums atkāpjas no judikatūras, kas ir ietverta 2000. gada 5. oktobra spriedumā lietā C-16/98 Komisija/Francija (*Recueil*, I-8315. lpp.), jo tajā nav ņemta vērā nepieciešamība pēc visu būvju ģeogrāfiskās turpinātības un to savstarpēju atkarību, proti, nepieciešamību, lai tās būtu savienotas pakalpojumu sniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 199, 54. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2013. gada 4. jūlija rīkojums — *Just Music Fernsehbetriebs*/ITSB — *France Télécom* (“Jukebox”)

(Lieta T-589/10) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas Kopienas preču zīmes atcelšanas pamati — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 260/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Just Music Fernsehbetriebs GmbH* (Landshut, Vācija) (pārstāvis — T. Kaus, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Geroulakos)

Otra procesa ITSBS Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *France Télécom* (Parīze, Francija) (pārstāvis — C. Bertheux Scotte, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSBS Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 14. oktobra lēmumu lietā R 1408/2009-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *France Télécom* un *Just Music Fernsehbetriebs GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) *Just Music Fernsehbetriebs GmbH* un *France Télécom* sedz savus, kā arī katra no tām atlīdzina pusi no Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 72, 5.3.2011.

Vispārējās tiesas 2013. gada 8. jūlija rīkojums — *Nutrichem Diät + Pharma*/ITSB — *Gervais Danone* (“Active”)

(Lieta T-414/11) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 260/73)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nutrichem Diät + Pharma GmbH* (Roth, Vācija) (pārstāvji — D. Jochim un R. Egerer, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji K. Klüpfel, vēlāk — D. Walicka)

Otra procesa ITSBS Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Compagnie Gervais Danone* (Levallois Perret, Francija) (pārstāvis — M. de Justo Bailey, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSBS Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 4. maija lēmumu lietā R 683/2010-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Nutrichem Diät + Pharma GmbH* un *Compagnie Gervais Danone*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, pašas sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi atbildētājam radušos tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 298, 8.10.2011.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 5. jūlija rīkojums
— Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Komisija**

(Lieta T-309/12 R)

**(Pagaidu noregulējums — Iemaksu veikšana publisko tiesību
apvienībai — Valsts atbalsts — Atgūšanas pienākums —
Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamība)**

(2013/C 260/74)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Vācija) (pārstāve — A. Kerkmann, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Sauer un T. Maxian Rusche)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Selm, Vācija), SecAnim GmbH (Lünen, Vācija) un Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Selm) (pārstāvji — U. Karpenstein un C. Johann, advokāti)

Priekšmets

Pieteikums par Komisijas 2012. gada 25. aprīļa Lēmuma (2012/485/ES) par valsts atbalstu SA.25051 (C-19/2010) (ex NN 23/2010), kuru Vācija ir piešķirusi Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (OV L 236, 1. lpp.), izpildes apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 17. jūlija
rīkojums — Borghezio/Parlaments**

(Lieta T-336/13 R)

**(Pagaidu noregulējums — Eiropas Parlaments — Akts par
deputāta izslēgšanu no viņa politiskās grupas — Pieteikums
par izpildes apturēšanu — Pamatprasības acīmredzama
nepieņemamība — Pieteikuma nepieņemamība —
Steidzamības neesamība)**

(2013/C 260/75)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mario Borghezio (Turīna, Itālija) (pārstāvis — H. Laquay, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — N. Lorenz, N. Görlitz un M. Windisch)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Eiropas Parlamenta akta, kas pieņemts tā priekšsēdētāja deklarācijas formā 2013. gada 10. jūnija plenārsēdē, saskaņā ar kuru no 2013. gada 3. jūnija prasītājs ir pie grupām nepiederošs deputāts un tādējādi no šī datuma ir izslēgts no politiskās grupas “Brīvības un demokrātijas Eiropa”, izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

**Prasība, kas celta 2013. gada 27. jūnijā — Groupe Léa
Nature/ITSB — Debonaire Trading (“SO’BiO étic”)**

(Lieta T-341/13)

(2013/C 260/76)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Groupe Léa Nature (Périgny, Francija) (pārstāvis — S. Arnaud, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Debonaire Trading Internacional, Lda (Funchal, Portugāle)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu par pieņemamu;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 26. marta lēmumu R 203/2011-1, kas paziņots 2013. gada 18. aprīlī, un
- piespriest Debonaire Trading Internacional, Lda un ITSB katram segt savus tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “SO’BiO étic” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 24. un 25. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 827 281

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas un Apvienotās Karalistes vārdiskas preču zīmes “SO...?” un citu preču zīmju reģistrācijas attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām pieteiktajām precēm, kas ietilpst 3. un 25. klasē

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 28. jūnijā — *Out of the blue*/ITSB — *Dubois et al.* (“FUNNY BANDS”)

(Lieta T-344/13)

(2013/C 260/77)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Out of the blue KG* (Lilienthal, Vācija) (pārstāvji — G. Hasselblatt un D. Kipping, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: *Frédéric Dubois et al.* (Lasne, Beļģija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 4. aprīļa lēmumu lietā R 542/2012-2;
- piespriest ITSB segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus un
- gadījumā, ja *Dubois k-gs* iestājas šajā lietā, piespriest personai, kas iestājusies lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “FUNNY BANDS”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 14., 17. un 35. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 350 794

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas neregistrēts apzīmējums “FUNNY BANDS” attiecībā uz noteiktām precēm, pakalpojumiem un darbībām

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūlijā — *Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks*/Komisija

(Lieta T-354/13)

(2013/C 260/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V.* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert un J. T. Saatkamp, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījums:

- atcelt atbildētājas 2013. gada 8. aprīļa lēmumu lietā “Kołocz śląski/Kołacz śląski” — *Schlesischer Streuselkuchen* (Ref. Ares (2013) 619104 — 2013. gada 10. aprīlis).

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1) Pirmais pamats: nepareizs juridiskais pamats

- prasītāja norāda, ka atbildētāja savu lēmumu par prasītājas pieteikumu anulēt “Kołocz śląski/Kołacz śląski” kā aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrāciju esot kļūdaini pamatojusi ar atbildētājas lēmuma pieņemšanas brīdī spēkā esošo jauno Regulas (ES) Nr. 1151/2012⁽¹⁾ redakciju, nevis ar prasītājas pieteikuma iesniegšanas brīdī spēkā esošo veco Regulu (EK) Nr. 510/2006⁽²⁾. Tādējādi atbildētāja esot pārkāpusi “tempus regit actum” principu.

— tāpat prasītāja apgalvo, ka pieteikums par reģistrācijas anulēšanu saskaņā ar Regulu Nr. 510/2006 esot pieņemams un pamatots. Šajā ziņā prasītāja tostarp paskaidro, ka pastāvot divi anulēšanas pamati (strīdā aplūkots apzīmējums esot sugas vārds Regulas Nr. 510/2006 3. panta 1. punkta izpratnē; Silēzijas ģeogrāfiskā apgabala robežas reģistrācijas specifikācijā esot norādītas nepareizi) Regulas Nr. 510/2006 12. panta 2. punkta izpratnē un ka šīs normas atšķirīga interpretācija un piemērošana pārkāptu Vācijas Federatīvajā Republikā atrodošos konditorejas uzņēmumu pamattiesības.

2) Otrais pamats: Regulas Nr. 1151/2012 pārkāpums

— prasītāja norāda, ka pieteikums būtu pieņemams un pamatots pat tad, ja to izvērtētu uz Regulas Nr. 1151/2012 pamata.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 20. marta Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūlijā — *easyJet Airline*/Komisija

(Lieta T-355/13)

(2013/C 260/79)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *easyJet Airline Co. Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — M. J. Werner un R. Marian, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2013. gada 3. maija Lēmumu C(2013) 2727, galīgā redakcija, lietā COMP/39.869 — *easyJet/Schiphol* un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā (Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 13. panta nepareiza interpretācija) kopā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā (kļūdains secinājums par to, ka valsts process Nīderlandē ir pielīdzināms lietas izskatīšanai valsts konkurences iestādē).

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpta būtiska formas prasība, proti, nav norādīts pieteikams pamatojums sūdzības noraidīšanai. Turklāt Komisija neesot izskatījusi visus faktiskos un tiesiskos jautājumus, uz kuriem bija norādījusi prasītāja.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 5. jūlijā — *European Space Imaging*/Komisija

(Lieta T-357/13)

(2013/C 260/80)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *European Space Imaging GmbH* (Mīnhene, Vācija) (pārstāvis — *Rechtsanwalt W. Trautner*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ar 2013. gada 5. jūnija vēstuli paziņoto lēmumu saistībā ar slēgto [iepirkuma] procedūru;

— atcelt ar 2013. gada 5. jūnija vēstuli paziņoto lēmumu par jaunas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras uzsākšanu, izmantojot atklāto procedūru;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums

— Prasītāja apgalvo, ka, atceļot līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru attiecībā uz datu pārraides pa satelītu un ar to saistīto pakalpojumu sniegšanu kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros īstenoto pārbaužu atbalstam (OV 2012/S 183-299769), Komisija esot pārkāpusi samērīguma principu, kas ietverts Finanšu regulas⁽¹⁾ 89. panta 1. punktā. Šajā kontekstā tā cita starpā norāda, ka Komisijas rīcība esot bijusi pretrunā vispārējam principam, saskaņā ar kuru publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību procedūras atcelšanai ir jābūt galējam līdzeklim ("ultima ratio"). Prasītāja uzskata, ka Komisijai vajadzēja uzaicināt pretendentes iesniegt konkrētus piedāvājumus, pirms izlemt, vai patiešām ir ticis iesniegts ekonomiski izdevīgākais piedāvājums.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots pārskatāmības principa pārkāpums

— Otrā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka, atsakoties sniegt konkrētu informāciju, kas pamato publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras atcelšanu, Komisija esot pārkāpusi pārskatāmības principu, kas ietverts Finanšu regulas 89. panta 1. punktā. It īpaši prasītājai nav iespējams pārbaudīt, vai norādītais pamatojums vispār ir pierādīts. Turklāt tā norāda, ka konkrētais datu pārraides pa satelītu pakalpojumu tirgus ir ļoti specializēts un tādējādi potenciālo piedāvātāju skaits ir ļoti ierobežots, un kritizē faktu, ka Komisija, pirms lemt par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras atcelšanu, nepaziņoja, ka, nesasniedzot noteiktu pretendentu skaitu, tiks lemts par procedūras atcelšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK., *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 8. jūlijā — VECCO u.c./Komisija

(Lieta T-360/13)

(2013/C 260/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingena, Vācija) un 185 citi (pārstāvji — C. Mereu un K. Van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atzīt, ka Komisijas 2013. gada 17. aprīļa Regula (ES) Nr. 348/2013, ar ko groza XIV pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV L 108, 1. lpp.), ir daļēji pretiesiska, jo tā ir pamatota uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ar to tiek pārkāpts REACH 58. panta 2. punkts, samērīguma princips un tiesības uz aizstāvību (ieskaitot labas pārvaldības principu un zinātnisko konsultāciju izcilības principu);

— daļēji atcelt Komisijas Regulu (ES) Nr. 348/2013 tiktāl, ciktāl tās pielikuma 16. rindā, piektajā ailē zem nosaukuma "Atkāpes lietošanas (kategoriju) veidiem" nav ietverts šāds izņēmums: "hroma trioksīda izmantošana ražošanas vajadzībām ūdens šķīdumā, tādējādi atbilstot maksimālajai ekspozīcijas vērtībai 5 µg/m³ (or 0 005 mg/m³)" vai līdzīgs formulējums, kas paredzēts, lai no apstrīdētā tiesību akta piemērotu atkāpi "hroma trioksīda izmantošanai elektrogalvanizācijā, kodināšanas procesos, elektropulēšanā un citos virsmas apstrādes procesos un tehnoloģijās, kā arī jaukšanā", vai formulējumam šajā nozīmē;

— piespriest atbildētājai grozīt Komisijas Regulu (ES) Nr. 348/2013, lai tā atbilst Vispārējās tiesas spriedumam;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt visus šīs tiesvedības izdevumus un izmaksas.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas Regulas (ES) Nr. 348/2013 ir pretiesiska, jo tā ir pamatota uz virkni acīmredzamu kļūdu vērtējumā un tā ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tajā nav ietverta atkāpe no atļaujas saistībā ar hroma trioksīda izmantošanu hroma galvanizācijas nozarē.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas Regula (ES) Nr. 348/2013 ir pamatota uz vērtējuma par profesionālo risku saistībā ar hroma trioksīda izmantošanu hroma galvanizācijā, kurš ir zinātniski un juridiski kļūdainais (acīmredzama kļūda vērtējumā).

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 348/2013 tiek pārkāpts REACH 58. panta 2. punkts un samērīguma princips.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājiem netika sniegta piekļuve galvenajiem dokumentiem, kas ir pamats Komisijas Regulai (ES) Nr. 348/2013, un līdz ar to atbildētāja ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību un labas pārvaldības un zinātnisko konsultāciju izcilības principus.

Prasība, kas celta 2013. gada 9. jūlijā — Menelaus/ITSB — Garcia Mahiques (“VIGOR”)

(Lieta T-361/13)

(2013/C 260/82)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Menelaus BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji — A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Spānija), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 88/2012-2 tiktāl, ciktāl ar to atcelts ITSB Anulēšanas nodaļas 2011. gada 11. novembra lēmums lietā C-5061;
- noraidīt pārējo procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieku apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas 2011. gada 10. novembra lēmumu lietā C-5061;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam procesā ITSB Apelāciju padomē radušos tiesāšanās izdevumus un
- gadījumā, ja pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki iestājas lietā, piespriest V. Garcia Mahiques un F. Garcia Mahiques atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam procesā ITSB Apelāciju padomē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “VIGOR” — Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 4 386 371

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir balstīts uz Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem pamatiem

Anulēšanas nodaļas lēmums: noraidīt prasību par spēkā neesamības atzīšanu

Apelāciju padomes lēmums: daļēji apmierināt apelācijas sūdzību un atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz atsevišķām precēm, kas ietilpst 21. klasē, un pārējā daļā noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Kopienas Regulas Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (Regula par Kopienas preču zīmi turpmāk tekstā –RKPZ), 22. noteikuma 4. punkta un 79.-82. noteikuma; RKPZ 57. panta 2. punkta kopsakarā ar RKPZ 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu; RKPZ 57. panta 2. punkta kopsakarā ar RKPZ 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu un RKPZ 75. pantu; RKPZ 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta kopsakarā ar RKPZ 41. panta 1. punktu un RKPZ 57. panta 2. un 3. punkta kopsakarā ar RKPZ 76. panta 2. punktu pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 12. jūlijā — Mocek un Wenta/ITSB — Lacoste (“KAJMAN”)

(Lieta T-364/13)

(2013/C 260/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Eugenia Mocek (Chojnice, Polija) un Jadwiga Wenta (Chojnice, Polija) (pārstāvis — K. Grala, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Lacoste SA (Parīze, Francija)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2013. gada 10. maija lēmumu lietā R 2466/2010-4 un piešķirt aizsardzību pieteiktajai preču zīmei attiecībā uz visām precēm, uz kurām attiecas reģistrācijas pieteikums;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus, ieskaitot prasītāju izdevumus, kā arī nepieciešamos izdevumus, kas radušies prasītājam saistībā ar procesu ITSB Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas: prasītājas

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme zaļā, baltā un pelēkā krāsā, kas ietver vārdisku elementu “KAJMAN”, kurš izvietots starp krokodila muguru un galvu, attiecībā uz precēm, un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 20., 22., 25. un 36. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 5 686 845

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska preču zīme melnbaltā krāsā, uz kuras attēlots krokodils, un vārdiska preču zīme “CROCODILE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 18., 20., 24., 25. un 36. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu tiklīdz, ciktāl iebildumi bija noraidīti attiecībā uz atsevišķām precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē, un noraidīt apstrīdēto Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz šīm precēm

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 15. jūlijā — Polijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-367/13)

(2013/C 260/84)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis — B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2013. gada 2. maija Īstenošanas lēmumu 2013/214/ES (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 2436), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda

(ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (¹), ciktāl no Eiropas Savienības finansējuma ir izslēgti Polijas Republikā akreditētas maksāšanas aģentūras izdevumi EUR 8 292 783,94 apmērā, kā arī 71 610 559,39 apmērā;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Regulas (EK) Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkta pirmā daļa un Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 1. punkts, prasot finanšu korekciju, pamatojoties uz kļūdaini konstatētiem faktiem un kļūdainu tiesību interpretāciju, kaut gan Polijas iestāžu izdevumi ir atbilstuši Kopienas tiesību normām.

Šajā pamatā prasītāja norāda, ka atbilstoši Komisijas lēmumam prasītās finanšu korekcijas iemesls bija piecas pasākuma “Atbalsts daļēji naturālām saimniecībām” izpildes nepilnības. Pirmā nepilnība attiecots uz prasības, ka saņēmējam vismaz 50 % no atbalsta līdzekļiem ir jāparedz pārstrukturēšanas pasākumiem, pārkāpumu. Otra nepilnība esot lauksaimniecībā derīgo dzīvnieku kontroles neietveršana sākotnējā iesnieguma administratīvajā kontrolē attiecībā uz lauksaimnieka norādīto uzņēmuma ekonomisko izaugsmi (UEI). Trešā nepilnība attiecots uz apgalvoto prasības veikt kontroli uz vietas programmas īstenošanas pirmajā gadā pārkāpumu. Ceturtā nepilnība, pēc Komisijas uzskatiem, esot pamatotas saiknes starp pagaidu mērķiem un valsts vajadzībām neesamība. Bet piektā nepilnība attiecots uz pagaidu mērķu kvantitatīvas noteikšanas prasības pārkāpumu. Prasītāja iebilst pret Komisijas tiesību interpretāciju un faktiskajiem konstatējumiem attiecībā uz katru no minētajām apgalvotajām nepilnībām.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas būtiskas formas prasības, jo esot izmantota finanšu korekcijas metode, ar ko esot klajā pretrunā Regulas (EK) Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkta ceturtajai daļai un Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 2. punktam, kā arī Pamatnostādnēm VI/5330/97.

Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka Komisija esot pieņēmusi finanšu korekcijas metodi, kas ir pretrunā Savienības tiesībām, kā arī Pamatnostādnēm VI/5330/97. Turklāt, pēc prasītājas uzskatiem, divpusēja procedūra Polijas iestādēm neesot devusi iespēju veikt apgalvoto nepilnību vērtējuma pārbaudi, jo Komisija sniegusi vērtējumu tikai pēc divpusējās procedūras beigām. Pamatojoties uz minēto, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot veikusi finanšu korekciju, rupji pārkāpjot grāmatojumu noskaidrošanas procedūru.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta LESD 296. panta otrā daļa, nepietiekami pamatojot apstrīdēto lēmumu.

Prasītāja pārmet Komisijai, ka apstrīdētā lēmuma gadījumā Polijas iestādes nebija cieši iesaistītas lēmuma pieņemšanas procesā, jo Komisija iesniedza savu argumentēto atzinumu tikai pēc divpusējās konsultācijas. Komisija neesot norādījusi iemeslus un neesot pamatojusi faktiskos un tiesiskos konstatējumus, pamatojoties uz kuriem izdarīta finanšu korekcija.

(¹) OV L 123, 4.5.2013., 11. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 16. jūlijā — Boehringer Ingelheim International/ITSB — Lehning entreprise (“ANGIPAX”)

(Lieta T-368/13)

(2013/C 260/85)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Vācija)* (pārstāvji — *V. von Bomhard* un *D. Slopek*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: *Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Francija)*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju piektās padomes 2013. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 571/2012-5 tiktāl, ciktāl ar to ir atļauta preču zīmes “ANGIPAX” reģistrācija attiecībā uz farmaceitiskajiem, veterinārajiem un higiēnas līdzekļiem medicīniskiem nolūkiem; fungicīdiem; diētiskajiem produktiem medicīniskiem nolūkiem; dezinfekcijas līdzekļiem; ķirurģijā izmantojamiem un citiem pārsienamiem materiāliem, materiāliem zobu plombēšanai, preparātiem kaitēkļu iznīcināšanai; uzturu zīdaiņiem un maziem bērniem un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai — gadījumā, ja otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece iestājas lietā atbildētāja prasījumu atbalstam — piespriest atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus solidāri.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ANGIPAX” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 952 401

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “ANTIS-TAX” — Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 2 498 343 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 5., 28. un 30. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 18. jūlijā — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB

(Lieta T-376/13)

(2013/C 260/86)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Vācija)* (pārstāvis — *Rechtsanwalt O. Hoepner*)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2013. gada 16. aprīļa lēmumu 2013. gada 22. maija lēmuma (LS/MD/13/313) redakcijā, ciktāl ar to netika piešķirta piekļuve “Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein” A un B pielikumam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, kas lēmumam esot prettiesisks pamatojums.
 - Prasītāja apgalvo, ka, pieņemot Lēmumu ECB/2011/6 (¹) ECB bez pietiekamām pilnvarām esot no materiālo tiesību viedokļa paplašinājusi atteikuma pamatus, kas minēti Lēmuma ECB/2004/3 (²) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas būtiskas formas prasības.

— Šī pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu ir tikušas pārkāptas būtiskas formas prasības. Šajā ziņā tā norāda, ka, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu, LESD 296. panta 2. punktā paredzētajam pienākumam norādīt pamatojumu bija jāatbilst stingrām prasībām, un ka atbildētājas apsvērumi apstrīdētajā lēmumā neatbilda prasībām, kādas bija noteikusi Eiropas Savienības Tiesa.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas materiālās tiesības.

— Šī pamata ietvaros prasītāja atsauca uz materiālo tiesību pārkāpumu un apgalvo, ka nepietiekama pamatojuma dēļ ar apstrīdēto lēmumu esot tikušas pārkāptas tās tiesības uz piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. pantu un LESD 15. panta 3. punktu. Turklāt atteikums piešķirt piekļuvi šķiet nesamērīgs.

(¹) Eiropas Centrālās bankas 2011. gada 9. maija Lēmums 2011/342/ES, ar ko groza Lēmumu ECB/2004/3 par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (ECB/2011/6) (OV L 158, 37. lpp.).

(²) Eiropas Centrālās bankas 2004. gada 4. marta Lēmums 2004/258/EK par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (ECB/2004/3) (OV L 80, 42. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — *ultra air*/ITSB — *Donaldson Filtration Deutschland* (“*ultra.air ultrafilter*”)

(Lieta T-377/13)

(2013/C 260/87)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ultra air GmbH* (Hilden, Vācija) (pārstāvis — C. König, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *Donaldson Filtration Deutschland GmbH* (Haan, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 6. maija lēmumu lietā R 1100/2011-4;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Donaldson Filtration Deutschland GmbH*, ja tā iestātos šajā lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “*ultra.air ultrafilter*” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 9., 11., 37. un 42. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 7 480 585

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: *Donaldson Filtration Deutschland GmbH*

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais absolūtais spēkā neesamības pamats

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt un Kopienas preču zīmi atzīt par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrā teikuma pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 23. jūlijā — *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion*/ITSB — *Carolus C.* (“*English pink*”)

(Lieta T-378/13)

(2013/C 260/88)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Apple and Pear Australia Ltd* (Victoria, Austrālija) un *Star Fruits Diffusion* (Caderousse, Francija) (pārstāvji — T. de Haan un P. Péters, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *Carolus C. BVBA* (Nieuwerkerken, Beļģija)

Prasītāju prasījumi:

- galvenokārt, grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 29. maija lēmumu lietā R 1215/2011-4 tādejādi, ka prasītāju Apelāciju padomē iesniegtā apelācijas sūdzība ir pamatota un līdz ar to prasītāju iebildumi ir jāapmierina;
- pakārtoti, pilnībā atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 29. maija lēmumu lietā R 1215/2011-4 un
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Carolus C.*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “English pink” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 31. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 610 768

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieces: prasītājas

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “PINK LADY” un grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus “Pink Lady”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16., 29., 30., 31. un 32. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- principa par *res judicata* spēku pārkāpums;
- vispārējo tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 22. jūlijā — Innovation First/ITSB (“NANO”)

(Lieta T-379/13)

(2013/C 260/89)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Innovation First, Inc.* (Greenville, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — J. Zeher, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētāja Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 1271/2012-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies apelācijas procesā ITSB.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “NANO” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 28. un 41. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 157 421

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 75. panta un 37. panta 3. punkta, Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 2. punkta h) apakšpunkta un Padomes Regulas Nr. 207/2009 76. panta un 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 26. jūlijā — Intermark/ITSB — Coca-Cola (“RIENERGY Cola”)

(Lieta T-384/13)

(2013/C 260/90)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Intermark Srl* (Steil, Rumānija) (pārstāvis — Á. László, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *The Coca-Cola Company* (Atlanta, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt reģistrācijas pieteikumu, grozīt apstrīdēto atbildētāja lēmumu, piespriest noraidīt iebildumus un piespriest reģistrēt reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja apzīmējumu kā preču zīmi pilnā apjomā;

— gadījumā, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka papildus ir jāveic padziļināta lietas apstākļu un pierādījumu izvērtēšana, atcelt apstrīdēto atbildētāja lēmumu un nodot lietu atpakaļ ITSB jaunai izskatīšanai un jauna lēmuma pieņemšanai;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "Cola" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 32. un 35. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 507 963

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiskas preču zīmes "Coca-Cola" reģistrācijas Nr. 8 792 475, Nr. 2 107 118 un Nr. 8 709 818 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 30., 32., 33. un 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Vispārējās tiesas 2013. gada 12. jūlija rīkojums — *Pannon Hőerőmű*/Komisija

(Lieta T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Tiesvedības valoda — ungāru

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 285, 8.11.2008.

Vispārējās tiesas 2013. gada 5. jūlija rīkojums — *SK Hynix*/Komisija

(Apvienotās lietas T-148/10 un T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt apvienotās lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 148, 5.6.2010.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV